முதலாமாண்டு - இரண்டாம் பருவம்

இடைக்கால இலக்கியமும் புதினமும்:

அலகு : 1

பன்னிரு திருமுறைகள்:

1. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் - திருப்பதிகம் (திரு அங்கமாலை)
2. சுந்தரர் தேவாரம் - திருவையாற்றுப் பதிகம்.
3. மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம் - சிவபுராணம்.
4. திருமூலர் திருமந்திரம் - இளமை நிலையாமை.

பக்தி - விளக்கம்:

'பக்தி' என்ற வடசொல்லிற்கு 'கலந்து நிற்றல்' என்பது பொருளாகும். இறைவனோடு கலந்து நிற்றலையே தமிழ்ப் பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன எனக் குறிப்பிடுவார் ப. அருணாசலம். தொடர்புடைய உறவினரிடம் காட்டும் விருப்பம் அன்பாகவும், உறவு கடந்த நிலையில் எல்லோரிடமும் காட்டும் நெகிழ்வுணர்வு அருளாகவும், நல்நெறியில் வழிகாட்டும் ஆசிரியரிடம் காட்டும் அன்பு திரு பக்தியாகவும் பேசப்படுகின்றன.

பக்தி இலக்கியத் தோற்றம்:

தமிழ்நாட்டில் சங்க காலத்திலேயே பக்தியுணர்வு இருந்தமையால்தான் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், என்ற நான்கு நிலங்களுக்கும் முறையே சேயோன், (முருகன்) மாயோன், (திருமால்) இந்திரன், வருணன் ஆகியோர் தெய்வங்களாகக் கூறப்பட்டனர்.

Scanned with CamScanner

பாணை நிலத்திற்கு, கொன்றனை வெய்வமாக் கொள்ளப்பட்டது. கடவுள்கள் என்று சொல்லப்பட்டதும் அவர்கள் தொடர்பான வழிபாடும் அவர்களைப் போற்றிய நூல்களும் தோன்றின.

தமிழ் நாட்டில் பக்தி இலக்கியங்கள் பன்னெடுங்காலமாக இருந்து வருகின்றன. எனினும் இலக்கிய வரலாற்றில் பல்லவர் காலத்தில் தோன்றிய சமய இலக்கியங்களையே பக்தி இலக்கியங்கள் என்று குறிக்கின்றனர். சைவ சமயத் தொடர்பாகத் தோன்றிய நாயன்மார்களும், வைணவ சமயத் தொடர்பாகத் தோன்றிய ஆழ்வார்களும் பல்வேறு வழிநிலைகளில் பக்தி வளர்ச்சிக்குப் பெருந்தொண்டாற்றியுள்ளனர்.

அலகு : 1

பன்னிரு திருமுறைகள்.

பக்தி இலக்கியச் சான்றோர்களின் பணிகளால் தமிழ் இலக்கியப் பணி மிகப் பெரியது. புதுமையானது. மறுமலர்ச்சி என்னும் சொல்லுக்கு கி.பி 6-ம் நூற்றாண்டு முதல் 10-ம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலத்தில் பொங்கித் ததும்பியது சைவம், வைணவம் என்னும் இரு சமயச் சான்றோர்கள் பலர் இந்த எழுச்சியை முன்னின்று நடத்தினார்கள். இவர்கள் திருக்கோயில்களில் பணி செய்து, திருக்கோயில் வழிபாடு மீண்டும் தொடரச் செய்தனர். 'சென்னெறி' என்று பெரியோர்களால் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த பாமர மனிதனையும் அரவணைத்துக் கொண்டு

Scanned with CamScanner

சமய வழிபாடுகளிலும் பண்பாட்டுப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டனர். இதனால் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த கலைகள் உயிர்ப்பு பெற்றன. தமிழிசையுடன் கலந்த பக்திப் பாடல்களை இயற்றி, பண்களுடன் பாடி, மக்களையும் பாடச் செய்தனர். திருக்கோயில்கள் கலைகளின் கூடாரம் ஆயின.

திருமுறைகள்:

திரு + முறை = திருமுறை. திரு - இறை. முறை - வணங்குதல். அதாவது இறைவனிடம் முறையிடுதல் என்பது பொருள்.

திருமுறைகள் பன்னிரண்டு. முதல் மூன்று திருமுறைகள் திருஞானசம்பந்தர் அருளிய தேவாரம். நான்கு, ஐந்து, ஆறாம் திருமுறைகள் திருநாவுக்கரசர் அருளிய தேவாரம். ஏழாம் திருமுறை - சுந்தரர் அருளிய தேவாரம். இந்த ஏழு திருமுறைகளையும் பொதுவாக 'மூவர் தேவாரம்' என்பர்.

தைவ இலக்கியம்: பன்னிரு திருமுறைகள்:

1. ஞானசம்பந்தர் திருக்கடைக்காப்பு 1, 2, 3 ஆம் திருமுறைகள்
2. அப்பர் தேவாரம் 4, 5, 6 ஆம் திருமுறைகள்
3. சுந்தரர் திருப்பாட்டு 7 ஆம் திருமுறை
4. மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம், திருக்கோவையார் 8 - ஆம் திருமுறை.
5. திருமாளிகைத் தேவர் போன்ற 9 அடியார்கள் அருளிய திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு 9 ஆம் திருமுறை
6. திருமூலர் திருமந்திரம் 10 ஆம் திருமுறை
7. காரைக்காலம்மையார் போன்ற 12 அடியார்கள் அருளிய பக்திப் பாடல்கள் 11 ஆம் திருமுறை

Scanned with CamScanner

8. சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் - 12 ஆம் திருமுறை.

1. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்

திருப்பதிகம் - திருஅங்கமாலை

தேவாரம் :

தே + ஆரம் = தேவாரம், தே - கடவுள், ஆரம் - மாலை = அதாவது கடவுளுக்குச் சூட்டப்படும் (பூமாலை போன்ற) பாமாலை என்பது பொருள். தே + வாரம் = தேவாரம், தே - கடவுள், வாரம் - இசைப்பாட்டு. அதாவது கடவுளைப் பற்றிய இசைப்பாட்டு (தெய்வத்திற்கு அன்பினால் பாடப் பெறும் இசை மாலை) என்னும் பொருள்படும்.

நூல் அறிமுகம் :

தெய்வப் பாமாலை பாடித் தமிழ்மண்ணைக்கும் புகழாரம் சேர்த்த பெருமை தேவாரம் பாடிய மூவர்க்கு உண்டு. அதிலும் அப்பர் எனப் பெயர்பூண்ட திருநாவுக்கரசர் பாடிய தேவாரம் அருட்கனியாக இனிக்கக் கூடியது. பல்லவ அதிர்ச்சிக்கு ஏற்ப, பக்திமான நானாங்களிந்த நுகர்ச்சியை திருநாவுக்கரசரது பாடல்களில் காணலாம். மனிதக் காதலைத் தெய்வக் காதலாக மாற்றிய புண்ணியர். இவருடைய பாடல்களில் சோலையின் அழகும் வானத்தின் செறிவும் நிறைந்து விளங்குவதைக் காணலாம். இயற்கையின் எழிலோடு இறைவனைப் பாடிப் போற்றியவர். இவரது பாடல்கள் அக திருமணையும்

Scanned with CamScanner

புற இருளையும் போக்கினை உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி உண்டாக்கினை.

ஆசிரியர் அறிமுகம்:

திரு முனைப்பாடி நாட்டில் திருவாமூரில் பிறந்தவர். தந்தை புகழனார். தாய் மாதினியார். தமையனார் மருள்நீக்கியார். இளமையால் நாவுக்கரசர் என்றும். திருவாளாகம்பந்தரால் அப்பர் என்றும் அழைக்கப் பெற்றவர். வாகீசர் என்றும் சிறப்புப் பெயரும் இவருக்கு உண்டு. கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவர். இவருக்கு ஒரு தமக்கையார் இருந்தார். திலகவதி என்னும் பெயர் கொண்ட அந்த அம்மையார் கலிப்பகையார் என்னும் போர் வீரரை மணக்க இருந்த காலகட்டத்தில் அம்மணவிழா நிகழாமற் போனது கலிப்பகையார் கூற்றில் வீரமரணம் எய்தியதே அதற்குக் காரணம், பின்னர் அவர் தம் தம்பியின் வாழ்ட்டு மணம் செய்து கொள்ளாமலேயே வாழ்ந்தார்.

திருநாவுக்கரசர், பெற்றோரை இழந்த நிலையில் சமணத்தை ஏற்றுக்கொண்டு சமணம் சார்ந்து பாடலிபுத்திரம் சென்றார். அங்கு சமண நெறியில் மேலும் புகழும் பெற்றுத் தருமசேனர் என்னும் பட்டமும் பெற்றார். அவரை மீண்டும் சைவத்திற்கு மாற்ற வேண்டும் என்னும் ஒரு கிறிக்கோள் கொண்டவராகச் சிவத்தொண்டு செய்து வந்தார் தமக்கை திலகவதியார்.

Scanned with CamScanner

திருநாவுக்கரசருக்குக் கொடிய சூலை நோயைத் தந்து அவரைச் சைவம் சாருமாறு செய்தார். சிவபெருமான் உண்மையறிந்து உணர்ந்த திருநாவுக்கரசர் அன்று முதல் தலந்தோறும் சென்று கிறைவனைப் பாடி அருள் தொண்டு செய்யலானார்.

தம் திருக்கரத்தில் 'உழவாரம்' என்னும் கணை கொட்டும் கருவி ஒன்றினைக் கையில் ஏந்திக் கோயில் முன்னர்க் கிடந்த புல்லையும் முள்ளையும் செதுக்கி அழகுவார்கள் கோயில் செல்வதற்கு ஏற்ற பாதை அமைக்கும் திருப்பணியில் அவர் ஈடுபட்டார். இறுதியில் இறைவன் திருக்கைலாயத்தைத் திருவையாற்றில் கண்டு கழிபேருவகை எய்தினார்.

எண்பத்தோராண்டுகள் நிலவுலகில் வாழ்ந்த திருநாவுக்கரசர் தாண்டக வேந்தர் என்று புகழ் பெற்றார். நெஞ்சை உருக்கும் அழகிய பாடல்கள் பலவற்றைப் புனைந்தார். இவர்மீது மிக்க அன்புடையவராகத் திகழ்ந்தவர் அப்பூதி அடிகளார் என்னும் ஈசன் அன்பர். இவரைக் காணாமலேயே தம் பிள்ளைகளுக்கு வைத்த திருநாவுக்கரசு, இளைய திருநாவுக்கரசு என்னும் பெயர் இட்டார். தாம் அமைத்த தண்ணீர் பந்தல் அன்னசாலை முதலான அனைத்துப் பணிகளுக்கும் திருநாவுக்கரசர் பெயரையே சூட்டினார்.

Scanned with CamScanner

திருப்பூந்துருத்தி (திரு அங்கமாலை)

பாடல் அறிமுகம்:

தலை, கண், செவி, மேக்கு, வாய், கை, உடல், ஆகியவற்றை வினித்துக் கூறுவதால் திரு அங்கமாலை எனப்படுகிறது. இத்திருப்பாடல் மனதிற்குக் கூறாமல் என் சான் உடம்பில் தலையே பிரதானம் என்ற நினைவில் தலையை நோக்கி கூறியுள்ளார் எனலாம். நெஞ்சம் நினைந்து போற்ற இவ்வுடலின் பிரதானம் உறுப்பான தலையை வினித்துக் கிரியா வழிப் பாடலாக கூறப்பட்டது. எனவே அங்கமாலை எனப் பெயரும் பெற்றது.

பாடல் சிறப்பு:

திருநாவுக்கரசர் சிவனைத் தலைவணங்குதலே அனைவருக்கும் தலையாயப் பணி என்று நினைப்பிக்கிறார். எ-சனின் தரிசனம் காண்பதலே கண்களின் பயன் என்றும், சிவனது புகழ்ப் பாடல்களையும் அருட் செயல்களையும் கேட்க வேண்டும் என்றும், தியானத்தின் வாயிலாக 'நமசிவாய' நாமத்தை உச்சரிக்கும், எ-சனது புகழை வாயார வாழ்த்தியும் எ-சனை மனதில் அடியாய் நினைத்தும், திருக்கரங்களால் கைங்கரியம் வணங்குக என்று எ-சனை வணங்கும் முறையை திருநாவுக்கரசர் வினக்குகிறார்.

Scanned with CamScanner

மேலும் அவர் ஈசன் திருக்கும்
திருக்கோயிலைச் சுற்றி வருதலே முதன்மையான
பயன் என்றும், அவனது திருத்தலத்தை வலம்
வருதலே காலனின் பயன் என்றும் கூறுகிறார்.
ஈசனே என்றென்றும் உயிர்க்குத் துணையாய்
நிற்பவன். நமது உடல் - அங்கங்களின்
முறையான வழியாக முழுமை ஆனவும்
முதலான தீக் குணங்களை நீக்க முடியும்
என்கிறார். மனம் ஒன்றிய இந்தகைய
உண்மையான வழிபாட்டால் ஈசன் நம்
உள்ளத்தில் உறுதியாக எமனை வென்றார் என்றும்
கூறுகிறார்.

1. சிவபெருமான் எதனை மாலையாகக் கொண்டு
பலி ஏற்றார்?

சிவபெருமான் பிரம்மனுடைய தலையைக்
கலனாகக் கொண்டு பலி ஏற்றவர். அப்பெருமான்
தலைகளை மாலையாகக் கொண்டவர்.

2. கோகரணம் - குறிப்புத் தருக.

நீலகண்டனாக விளங்கும் ஈசனின்
திருக்கோயில்களை 'கோகரணம்' என்பதாகும்.
அத்திருத்தலத்தை வலம் வருதலே காலனின்
பயனாகும்.

Scanned with CamScanner

சுந்தரர் ஒருவாரம்

திருநெய்தானப் பதிகம்

சுந்தரர்:

இயற்பெயர் நம்பியாரூரன். இவர் பாடிய திருத்தொண்டத் தொகைகளே வரிய புராணத்திற்கு அடிப்படை. இவர் பாடிய 38000 பாடல்கள் கிடைத்தன. 1026 பாடல்கள். இவர் பாடியவை ஏழாம் திருமுறையில் இடம்பெறுகின்றன. இவர் 81 ஆண்டு வரை வாழ்ந்தார். பரவையாரைக் காதல் மணம் புரிந்து கொண்டார். வேளாளர் குலப் பெண்ணான சங்கிலி நாச்சியாரை இரண்டாம் மனைவியாகத் திருமணம் புரிந்து வாழ்ந்தார். இவரது கி.பி 7 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியும் 8-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியும் ஆகும். இவரது அடிகளில் மயங்கிய நரசிங்க முனையரையர் என்பவர் திருநீலமலையரால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு உண்மை உணர்ந்தார். சுந்தரர் வாழ்வில் நிகழ்ந்த அற்புதங்கள்:

* 12,000 பொன்னை மணிமுத்தாற்றில் போட்டு கமலாலயத்தில் எடுத்தார்.
* இவர் பொருட்டு கனபதி விநாயகர் ஆவு இரண்டு தூதாகச் சென்று நின்றது.

Scanned with CamScanner

* திருப்புகழாரில் தலையில் வைத்த வாங்கல் தங்கக்கிண்ணமாக மாறியது.
* வாழ்நாள் முழுவதும் மணக்கோலத்துடனேயே வாழ்ந்தார்.
* சனிநாகியில் தலை உண்ட பாலனை, கணவாய் தலையைப் பின்னைதர்ச் சொல்லு காவணைலே' எனப்பாடி உயிரோடு வரச் செய்தார்.

பதிக வரலாறு:

பரணையார் மானிகையில் தங்கி திருவாரூர் பெருமானைச் சேரமான் பெருமானும் நம்பிகளும் வழிபட்டு வந்தனர். அப்பொழுது சேரர் நம்பிகளிடம் மலைநாட்டுக்கு வந்து அருள்புரிய வேண்டும் என்றார். பரணையாரது அனுமதி பெற்று இருவரும் புறப்பட்டனர். காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள கண்டியூர் இறைவனை வணங்கி, வடகரையிலுள்ள ஐயாற்று இறைவனை வழிபட விருப்பம் கொண்டனர். காவிரியில் வெள்ளம் பெருகி, ஓடையனையால் கரையைக் கடக்க ஓடமும் கிடைக்காத நிலையில், நம்பிகள் திருவதிகைத்தைப் பார வழிபட காவிரி நீர் வழிவிட்டது என்பர்.

தலச் சிறப்பு (திருவையாறு)

திருவையாறு தந்தை நகருக்கு அண்மையில் உள்ள ஊராகும், காவிரி, குடமுருட்டி வெண்ணாறு, வெட்டாறு, வடவாறு என்னும்

Scanned with CamScanner

ஐந்து ஆறுகள் பாய்வதால் ஐயாறு எனப்பெயர் பெற்றது. சப்தஸ்தானம் என விளங்கும் ஏழு தலங்களில் இது முதன்மையான தலம். திருமகள் பூசித்து நலம் செய்யும் தலமாகவும் கருதப்படுகிறது. இக்கோயிலில் உள்ள இறைவன் ஐயாறப்பர். இறைவி அறம் வளர்த்த நாயகி, தீர்த்தம் ஐயாற்றுத் தீர்த்தம், தலவிருட்சம் வில்வம் ஆகும்.

பாடல் சிறப்பு:

சுந்தரர், நான் முன்பெல்லாம் இறைவனை நினைத்திருந்தாலும், வழிபடும் முறையை நான் இன்னும் அறியவில்லை என்கிறார். மேலும் அவர் "என்னை ஆட் கொண்ட பெருமானே! என் குறையைத் தீர்த்து அருள்க: நான், பயன் கருதி நட்புக் செய்பவன் அல்லன். அழகைப் பார்த்து பணி செய்பவன் அல்லன். நான் அறியாமல் செய்த பிழையை நீக்குக" என்று இறைவனை நோக்கி வேண்டுகிறார்.

மேலும் சிவனே, முன்னவன் பின்னவன் இல்லவன் எவன் என்றும் உனையனை திடப்பாகத்தில் கொண்டு பிச்சை ஏற்று அம்பினால் முப்புரம் எரித்தவன் என்றும் சிவனைப் பற்றி பேசுகிறார்.

Scanned with CamScanner

3. மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம்

சிவபுராணம்.

மாணிக்க வாசகர்.

திருவாதவூரில் அந்தணர் குலத்தில் பிறந்தவர். அரிமர்த்தனப் பாண்டிய மன்னனிடம் தென்னவன் பிரமராயன் என்ற பட்டம் பெற்று அமைச்சராகப் பணிபுரிந்தார். 'வாதவூரடிகள்' என்ற வேறும் இவருக்கு உண்டு. மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானிடம் மிகுந்த அன்பு கொண்டவர்.

மாணிக்கவாசகர், அதிகம் பாண்டியனிடம் அமைச்சராகப் பணிபுரிந்தார். பாண்டிய நாட்டுத் திருக்கோயில்களில் பாடிய இவரது பாடல்களை மீண்டும் பாடுமாறு இறைவன் பணித்தான். வாதவூரார் பாடிவை அவற்றை இறைவனே முதலில் எழுதினான் என்பர். மாணிக்கம் போன்ற அப் பாடல்களைப் பாடியதையால் இறைவன் வாதவூரானை மாணிக்கவாசகர் என்று அழைத்தான் என்பர். இவர் அறிவுநிலையாகிய ஞானத் தொண்டாற்றியவர். திருப்பெருந்துறையில் குருந்த மரநிழலில் சிவகுருவடிவாய் நின்று ஆட்கொள்ளப் பட்டதும் 'நமச்சிவாய வாழ்க' என்று தொடங்கும் சிவபுராணமே ஞான மெய்ந் நெறியினை உணர்த்துவதாகும்.

Scanned with CamScanner

திருப்புகாணம் பாடல் அறிமுகம்:

திருவாசகத்தின் முதற் பகுதி ஆகும் ஐந்தெழுத்தை முதலாகக் கொண்டே தொடங்கும் இப்பதிகம் அடியார் தன்மையில் சிறப்பிடம் பெற்றிருப்பது தென் பெருமையைப் பறை சாற்றும்.

மாணிக்கவாசகர் பெருமான் பரம்பொருளாகிய சிவன்னவ் பலவாறெல்லாம் விளித்து, அவர் திருவடிகளுக்குத் தம் கையை உளமார்ந்த வணக்கங்களைக் கூறித் தொடங்குகிறார். சிவனான உயிர் தும் மலச் சேற்றில் அமிழ்ந்து சிதைந்த நிற்கும் காலமும் அச்சீவனைக் சிவபெருமான் திருவருளால் ஏற்றுக்கும் மேம்பாடையும் கூறி இறுதியாக அச்சிவபெருமானின் திருவடிக்குச் சென்றும் பெருநிலையை நமக்குக் காட்டுகின்றார்.

பாடல் திறப்பு:

மாணிக்கவாசகர், சிவனை வழிபடும் முறைகளை பின்வருமாறு வலியுறுத்துகிறார். எனது 'நமசிவாய' நாமத்தைக் கூறி, அவனது திருவடிகளை வணங்க வேண்டும் என்கிறார். இவனின் திருவடிகளை வணங்குவதால் எனில் வல்வினைகள் பொறாம். சிவனின் அருளைத் துணைக் கொண்டு வேதங்களை ஓதினால் பாவங்கள் நீங்கும் என்றும் கூறுகிறார். பாவங்களைத்

செய்பவரால் இறைவனை அறிய முடியாது என்கிறார். உலகத்து உயிர்களுக்கு பல பிறவிகள் இறைவனால் அருளப்படுகின்றன. மேலும் அவர் பல பிறவிகளைக் கடந்து மனிதப் பிறவியில் பிறந்து ஈசனை வணங்கியதால் வீடுபேறு அடைந்ததாகக் கூறுகிறார்.

மேலும், இறைவன் இன்பத்தை அளிக்கும் மலைக்கண்ணை நீக்குபவனாக விளங்குகின்றான். படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளுதல் இவை அனைத்தும் இறைவனது செயல்களாகக் கூறுகிறார் மாணிக்கவாசகர்.

அடியவர் மனதில் நிலைத்திருக்கும். இறைவனுக்கு இன்பமும் துன்பமும் இல்லை. பல வடிவங்களைக் கொண்ட இறைவனை மெய்ஞ்ஞானம் உள்ளவர்களால் மட்டுமே உணரமுடியும். பல நிலைகளில் உணரக் கூடியவன் இறைவன். அடியார்கள் போற்றும் இறைவன், தெளிவான அமிர்தமாய் இருப்பவன். திருப்பாதத்தில் நிகழும் இறைவன் அடியவர்களின் மெய் உடனைத் தவிர்ப்பவன் சுவாமி. இறைவனின் சொரூபத்தை உணர்பவர்கள் அவனது சன்னதியை அடைவார்கள் என்று இறைவன் ஈசனின் சிறப்புகளாக மாணிக்கவாசகர் கூறிவிடுகிறார்.

Scanned with CamScanner

4. திருமூலர் திருமந்திரம்.

இணைய நிலையாணை

திருமூலர்:

திருமூலர் தேவார ஆசிரியர்களுக்கு முற்பட்டவர். அதனால் இவர்தம் காலத்தைக் கி.பி 5-ஆம் நூற்றாண்டு எனல் தகும்.

திருமூலர் வரை சித்தாந்தத்தின் தந்தையாகக் கருதப்படுகிறார். இவர் நந்திதேவரின் அருள் பெற்ற சிவயோகி. திருமூலர் குறித்து கதை ஒன்று கூறப்படுகிறது. பட்டிக்கரம் ஒருங்கே கைவரப் பெற்ற சித்தர் ஒருவர் வட நாட்டுச் சிவத்தலங்களை தரிசித்து விட்டு வரும்போது திருவாவடுதுறை அருகில் உள்ள சாத்தனூருக்கு வந்தார். அங்கே மூலன் என்பவன் இறந்து கிடந்தான். அவன் மேய்த்துக் கொண்டிருந்த பசுமாடுகளின் வருத்தம் கண்டார். சுவடுவிட்டுக் கூடு பாயும் அட்டமாசித்திகளும் அறிந்த யோகியாதலால் மூலன் உடலில் புகுந்து அவனாகவே வந்து ஊர் சேர்ந்தார். விட்ட இடத்தில் அவரது உடல் காணாமல் போகவே மூலனது உடலிலேயே இருந்து திருவாவடுதுறை அரச மரத்தடியில் யோகத்தில் இருந்தார். மூலன் உடலில் இருந்தமையால் திருமூலர் எனப்பட்டார். அதன்பிறகு ஒருநாள் விடியற்காலை ஒரு பாடல் வீதம் 3000 பாடல்களை பாடினார். இதன் தொகுப்பே திருமந்திரம் எனப்பட்டது.

Scanned with CamScanner

திருமந்திரம்:

திருமந்திரம் என்பது தந்திரங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் உள்ள பாடல்கள் எளிமையும் இனிமையும் அடிமுடி நேரைந்தவை. நிலையாமை, கள்ளுண்ணாமை முதலான வாழ்வியல் அறங்கள், அட்டமாசித்திகள், சோதிடம், மனை உள்ளவைகள் முதலானவை நமது கண்ணைப் பறிக்கின்றன. திருமந்திரம் அன்பே வாழ்வின் முன்னேற்றத்தைப் பாடும் நூலாகும்.

நூற் சிறப்பு:

திருமந்திரம் மனவாசகம் திருமுறைகளுள் பத்தாம் திருமுறையாகும். திருமந்திரத்தில் மூவிரமும் என்பது தந்திரங்களும் உள்ளன. தந்திரம் என்பது இந்நூலைப் பொறுத்தவரையில் நூலின் உட்பிரிவு எனலாம். தந்திரம் என்பது நூலின் உட்பிரிவு ஆகும். இயல், படலம், காண்டம், சருக்கம் என்பனவைபோல் தந்திரம் நூலின் உட்பிரிவு.

இதன்கண் உள்ள ஒன்பது தந்திரங்களுள் முதல் நான்கு தந்திரங்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கையும் உணர்த்துகின்றன. ஐந்து முதல் ஒன்பது வரையில் உள்ள ஐந்து விட்டுவிலை, விடுபேற்றை வழி, வழிபாடு, வழிபாட்டு முறை, வாழ்வு ஆகிய ஐந்தையும் உணர்த்துகின்றது.

Scanned with CamScanner

சந்தியரின் சிறப்புகள்:

திருமந்திரத்தை அருளியவர் திருமூலர். திருமூலர் திருவாடுதுறையில் இருந்த ஓர் அரசமரத்தின்கீழ் அமர்ந்தார். மூவாயிரம் ஆண்டு தவம் செய்தார். அதன்பின் ஒரு பாடலை இயற்றினார் என்று செய்தி பெரிய புராணத்தில் பேசப்படுகின்றது. இவரின் காலம் 8 ஆம் நூற்றாண்டாகும்.

தமிழில் தோன்றிய முதல் யோக நூல் இதுவே! முதல் சித்தரும் இவரே! நந்தியப் பெருமானிடம் உபதேசம் பெற்றார்.

பாடல் அமைப்பு:

சைவ சமயத்தின் சித்தாந்தக் கருத்துகளை முதன் முதலில் தெளிவுபடுத்திய நூல் இதுவே ஆகும். இதனை சேக்கிழார் தமிழ் மூவாயிரம் என்பார்.

சித்தாந்த சாத்திர நூல்கள், சிவஞானபோதம் உள்ளிட்ட பதினான்கும் ஆகும். இவை தோன்றுவதற்கு முன் இருந்தது திருமந்திரம் ஆகும். மற்றவை திருமந்திரத்தின் விரிவாக்கம் என்று கூறினும் பொருந்தும்.

திருமந்திரத்தில் மொத்தம் ஒன்பது தந்திரங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் 232 அதிகாரங்கள் உள்ளன. பாடல்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 3000 ஆகும்.

Scanned with CamScanner

பாடல் சிறப்பு:

திருமூலர் தனது திருமந்திரத்தில் உலக மக்கள் இளமை நிலையற்றது என்பதை உணராதவர்களாகவும், இறைவனை அறியாதவர்களாகவும் உள்ளனர் எனக் கூறியுள்ளார். மனிதர்கள் தங்கள் இளமைக் காலத்திலேயே இறைவனைப் போற்றுதல் வேண்டும் என்றும், பெண்களுக்கு அவர்களது உடலானது இளமைக் காலத்தில் இனிமையையும் முதுமையில் நோய்களையும் தருவதாக உள்ளது என்றும், மனிதர்கள் தங்கள் பருவங்கள் மாறுபடு அறியும் முன் இறைவனை ஏன்றுதல் வேண்டும் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

காலையில் தூயில் எழுவதும், இரவினில் உறங்குவதும் தூங்கிவிழுவதையே எப்போதும் செய்து கொண்டிருக்காமல் இறைவனை மனதில் நினைத்து அனுதினமும் வழிபடுவதால் தூய வாழ்நாளில் இன்பம் அடையலாம். மேலும் இவ்வாறு வழிபடுவதால் மனிதன் தன் உடல் மீது கொண்டுள்ள பற்று நீங்கும். மனிதனது வாழ்நாளில் ஒவ்வொரு நாளும் கணக்கிடப்படுகிறது. இறைவனை நினைக்காதவர் மறுபிறப்பு எடுப்பர். ஆகையால் இளமையிலேயே இறைவனை வழிபடத் தொடங்க வேண்டும் என்று இறைவனை வழிபடுதலின் இன்றியமையாமையை நடத்தி திருமூலர் உணர்த்துகின்றார்.

Scanned with CamScanner

அலகு - 2

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்

அறிமுகம் :

சமணம், பௌத்த சமயங்களின் அதிக்கத்தால் வீழ்ச்சியுற்ற தமிழர் சமயநெறிகளுக்கும் பண்பாட்டிற்கும் கடைக்கழகத்தில் முற்பகுதியில் எழுச்சி உண்டாயிற்று. இந்த எழுச்சி கி.பி 6-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி 9-ஆம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலத்தில் மேலோங்கியது. சைவம், வைணவம் என்னும் சமயம் சார்ந்த சான்றோர்கள் பலர் இந்த எழுச்சியை முன்னின்று நடத்தினார்கள்.

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், என்னும் முத்தொழில்களுள் காத்தல் தொழிலைச் செய்பவர் திருமால், வைணவ சமயத்தினரின் வழிபடு தெய்வம் அவதாரங்கள் பத்தையுடைய அரிதுயிலை அழித்து நிலவுலகைக் காத்து நிற்கும் நெடுமாலே திருமால்.

திருமாலை முழுமுதற் கடவுளாக வைணவராகக் கொண்டு வழிபட்டோர் ஆழ்வார் எனப்பட்டனர். ஆழ்வார் பன்னிருவர். அவர்கள், பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், நம்மாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், குலசேகராழ்வார், பெரியாழ்வார், தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், மதுரகவியாழ்வார், ஆண்டாள் ஆகியோர். அவர்கள் திருமாலடியார்கள் எனப் பெயர் பெற்றனர்.

Scanned with CamScanner

அவர்களால் அருளப்பட்டதே நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் என்னும் அருந்தமிழ் மறைகள் ஆழ்வார் என்னும் சொல்லுக்கு அடிந்தறியும் அறிவைக் கருவியாக உடையவர் என்றும் எம்பெருமானுடைய மங்களக் குணங்களில் ஆழங்காற்பட்டவர் என்றும் பொருள் கூறுவர்.

ஆழ்வார் - சொற்பொருள் விளக்கம்:

'ஆழ்வார்' என்னும் சொல்லுக்கு இறைமைக் குணங்களில் ஆழ்ந்து ஈடுபடுவோர் என்பது பொருள். வேறெவற்றிலும் கண்ணையாது பகதி குணங்களிலே ஆழங்காற்பட்டிருந்தமையால் இவர்களுக்கு ஆழ்வார்கள் என்று வியாதியிற்று எவர்.

திவ்வியப் பிரபந்தம்:

பிரபந்தம் என்பது வடசொல், நன்றாகக் கட்டப்பட்டது என்னும் பொருளில் நூலைக் குறிப்பதாகும். அதனோடு 'திவ்வியம்' என்னும் அடை சேர்ந்து 'திவ்வியப் பிரபந்தம்' ஆயிற்று 'திவ்வியம்' என்னும் சொல் தெய்வீகமான பொருள்களைக் குறிக்கவே பயன்படுகின்றது. வைணவ நெறியில் இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள தலங்கள் 'திவ்விய தேசம்' எனவே வழங்கி வருகின்றன. இறைவனால் பயன்படுத்தப்பட்ட பொருள்களும் அருளப்பட்ட தெய்வப் புலவர்களான ஆழ்வார்கள்,

Scanned with CamScanner

திவ்விய சூரிகள் என்றே சிறப்பிக்கப்படுகின்றனர்.

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் முதலாயிரம், பெரிய திருமொழி, இயற்பா, திருவாய்மொழி என்னும் நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டது. இந்நூல் பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களால் பாடப்பெற்றது. 4000 பாடல்களைத் தெய்வமணங்கமழுமாறு தீட்டியுள்ளனர். இப்பாடல்களை, நாதமுனி, என்பவர் தொகுத்தளித்தனர். இதனை திராவிட வேதம், தமிழ் வேதம் எனவும் வழங்குவர்.

இப்பாசுரங்களில் பெரியாழ்வார், தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், மதுரகவியாழ்வார், ஆகிய நால்வர் பாடிய பாசுரங்கள் நம் பாடப்பகுதியில் உள்ளன.

1. பெரியாழ்வார் திருமொழி

நற்றாய் புலம்பல்

தென்பாண்டி நாட்டில் திருவில்லிப்புத்தூரில் அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர். இவருடைய இயற்பெயர் விஷ்ணு சித்தன். 'பட்டர்பிரான்' என்றும் வைணவர்கள் போற்றுவார்கள். நிலமகளின் அம்சமான ஆண்டாள் நாச்சியாரின் வளர்ப்புத் தந்தை. ஆதலால் ஆழ்வார்களுள் பெரியவர் என்னும் கருத்தில் பெரியாழ்வார் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்.

Scanned with CamScanner

மகுடை மன்னன் வல்வில் தேவனுடன் வாதாடி வைணவத்தை நிலைநாட்டினார். இவரது காலம் கி.பி 4 - ஆம் நூற்றாண்டு என்பர்.

நந்தவனத்தை அமைத்து இறைவன் திருமுடிக்கு நறுமாலை சார்த்தும் பணி புரிந்தார். அந்தோம் பல பா மாலைகளையும் புனைந்து சூட்டினார். இவரது பாசுரங்கள் 'வெரியோதிவார் திருமொழி' என்று குறிப்பிடுகின்றன. இவை திவ்யப் பிரபந்தத்தின் தொடக்கப் பகுதியாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. வெரியோதிவார் திருமொழியின் முதல் 12 பாடல்கள் திருப்பல்லாண்டு எனப்படுகின்றன.

வெரியோதிவார் 473 பாசுரங்களைப் பாடியுள்ளார். கண்ணன் திரு அவதாரச் சிறப்பு, திருப்பாதாதிகேச வருணனை, அப்புச்சிகாட்டல் என்று பல உட்பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் ஒன்றிரண்டு தவிர ஏனைய யாவும் 10 பாடல்களைக் கொண்ட பதிகங்களாகும். இறுதிப் பாடல் பதிகத்தில் உள்ள பாடல்களின் எண்ணிக்கை, இயற்றிய ஆழ்வாரின் பெயர், அதனைப் பழிப்பதனால் உண்டாகும் பயன் ஆகிய செய்திகளைக் கொண்டுள்ளது.

வெரியோதிவார் கண்ணனின் வளர்ப்புத் தாயாகிய யசோதைப் பிராட்டியாகத் தன்னைப் பாவித்துக் கொண்டு, தனது திருவடி தொழும் தெய்வமான திருமாலின் திருவடிகளில் எழுதலைக்

Scanned with CamScanner

கண்டு கனிக்க வெளாறு ஆடலாகவும் வெண்கணைக் கூதி அழைக்கிறார் திருப்பாற்றி சோராந்தும் ஏதம் பக்தி மரணை ஆழ்வார் செல்வனை பின்பற்றியுள்ளார்.

குழந்தைக் கண்ணனை யசோதைத் தாய் சீராட்டும் தாலாட்டு அவ்வியை அழைத்தல், செங்கீரை ஆடுமாறு கூறுதல், சப்பாணி கொட்ட வேண்டுதல், தளர்நடை நடந்து வருக என்று கூறல். கண்டு மகிழ்தல் என்று பலவற்றையும் நம் மாசாரங்களில் அமைத்துள்ளார். இவை யாவும் அக்காலத் தமிழகத்தின் பண்பாட்டுச் சிறப்புகளாகும். இம்முயற்சியே பிற்காலப் பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கிய வகைக்கு முன்மாதிரியாக அமைந்துள்ளது.

பாடல் சிறப்பு:

பெரியாழ்வார், நற்றாய் புலம்பல் எனும் பகுதியில் ஒரு தாய் தன் மகன் இல்லாததால் அவனது இல்லம் அடிகிணை இழந்துவிட்டது. என்றும் தன் மகனை நாராயணன் அழைத்துச் சென்று தன் கைத்தலத்தில் ஏற்றுக்கொண்ட பெருமை என்றும் புலம்புவதாகவும் பெரியாழ்வார் குறிப்பிடுகிறார். தனது உறவினர்களின் முன்னிலையில் தன் மகனுக்கு திருமணத்தை முடித்து வைக்க வேண்டும் என அத்தாய் எண்ணுகிறாள். திருமாலின் தாயாகிய யசோதை தன் மகனைத் தன் மருமகனாக ஏற்றுச் சிறப்புச் செய்தல் வேண்டும். என்றும், திருமாலின் தந்தையாகிய

நந்த கோபாலன் தன் மகனை ஏற்று அன்பு காட்டுதல் வேண்டும். என்றும் தன் மகளும் திருமாலும் மணம் ஒருந்தி விரும்பியபடி வாழ்தல் வேண்டும். என்றும் எவளது தாய் விரும்புகிறாள்.

அங்ஙனம் தன் மகளுக்கு திருமணம் நடந்துவிட்டால் தன் மகன் திருமணத்திற்குப் பின் அரசகுமாரி போல் இருப்பாளோ! அல்லது கைப்பெண் என்று இழிவுபடுத்தி விடுவாளோ! என்றும் நாட்டை நடப்புக்கு ஏற்ற கனியுவக்கனை திருமால் செய்ததில்லை என்றும் தன் மனைவி அடைத்துச் சென்ற திருமால், தன் மகளுக்கு பிற பணிக்கனைக் கொடுத்து அவளுடைய பெருமையும் நிலைபெறுமாறு இதிகாசம் செலுத்துவாரோ, என்றும் ஐயம் கொள்கிறாள். இவ்வாறு தாயின் புலம்பலாக வெளியிடுவார் தனது பாசுரங்களில் இறைத்துள்ளார். இப்பாசுரங்களைப் பாடுவோர், கண்ணனின் போது பெறுவர் என்றும் கூறியுள்ளார்.

கைடயர்கள் - குறிப்புரைக்க:

கைடயர்கள் அறிவு சிறந்தும் இல்லாதவர்கள், எளிமையான தோற்றத்தை உடையவர்கள், அவர்களுடைய இளம் பருக்களைக் கானைகள் ஏறி மிதிக்கும்.

திருமால் எவ்வழக்கப்படி திருமணம் செய்தார்?

சகடாசுரனை உதைத்து அழித்தவன் அவ்வெருமான். ஆவடர் மறவர் குல வழக்கத்தின்படி தன் விருப்பப்படி மணந்துவிட்டார்.

Scanned with CamScanner

2. தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்

திருமாலை

தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்:

திருவரங்கத்து இறைவனாகிய அரங்கனுக்காக (திருமால்) பூமாலை செய்வதற்கு வேண்டிய நந்தவனம் அமைத்திருந்தார். நந்தவனத்தில் அன்று பூத்த மலர்களைப் பறித்து அழகான பூமாலைகளாகத் தொகுத்து அரங்கனுக்கு சமர்பித்து வந்தார். அவ்வேளையில் தேவதேவி என்ற சோழ நாட்டுக் கணிகையின் அழகில் மயக்கம் கொண்டு தன்னையே மறந்தார். கணிகையால் தன் செல்வம் யாவும் இழந்து போகுக்காக அரங்கன் தன் கோயில் வட்டிலைக் கொடுத்து உதவினார். அதைக் கொண்டு பழி இவர் மீது விழ்ந்து அரசன் முன் இவரை இழுத்துச் சென்றது. முடிவில் அரங்கனால் உலகத்தின் உண்மை அறிவிக்கப்பட்டதோடு, இவரையும் ஆட்கொண்டார். மீண்டு வந்த இவர் தன் இறுதிவரை அரங்கனுக்கே அடிமை பூண்டார். இன்னார் தான் செய்த தவறுக்காக வேட்கப் பட்டார். பாவம் நீங்க திருமாலின் தொண்டர்களின் பாதத் தீர்த்தத்தை உட்கொண்டு பாவ மன்னிப்புத் தேடினார். ஆகவே இவர் தொண்டரடிப் பொடி என அழைக்கப் படுகிறார்.

Scanned with CamScanner

பாடல் சிறப்பு:

தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார், திருமால் மருத்திருக்கும் காட்சியைக் அவரது உள்ளத்தை மட்டுமின்றி உடலையும் உருக்கவைத்ததையும், திருமால், மணந்தால் அனைத்து முடியாத அழகுடையவன் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் திருமார்பு முதலான திருமாலின் எனி உருவத்தை அடியவர்கள் காணுதல் வேண்டும் என்றும் தாய மணமுடையவர்க்கே அருள்படக் கூடியவனாக திருமால் திகழ்கிறார் என்றும், திருமால் தூயில் கொள்ளும் அடிகு அழியவர் மனதில் நீங்காத இடம் பெற்று விளங்கும் என்றும், திருமால், அடியவர் மனதை நெகிழ வைக்கக் கூடியவன் என்றும் திருமாலின் சிறப்புகளாக தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் குறிப்பிடுகிறார்.

மேலும் இந்தத்தை இழந்த தனக்கு இரைவனை கருணை காட்ட வேண்டுகிறார். அவரது பிறப்பின் பயன் அரங்கனுக்கு பணி செய்வதே ஆகும் என்று குறிப்பிடுகிறார். திருவரங்கனுக்கு பணிவிடை செய்ய முடியாமல் போகும் தருணங்களில் மனம் நொந்து கொள்வதாகவும் கூறுகிறார். பணி செய்யாத அடியவர்க்கும் திருமால் அருள் செய்வான் எனவும், தன்னைக் காப்பாற்றி அருள்புரியும் அரங்கனை,

Scanned with CamScanner

தனக்கு உறவானவன் என்றும் மனத்துய்மை இல்லாத அடியவர்க்கும் இறைவனை புகலிடம் ஆவான் என்றும் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் கூறிப்பிடுகிறார். இறைவனுக்கும் உறவினர்க்கும் பயன்படாதவர் பிறவி வீணானதாகும். இறைவனை அடையும் வழி தெரியாதவர்கள் கூட்டமாய், கண்மூடியாய் இருக்கின்றனர் என்றும் கூறி திருமாலின் பெருமைகளை விளக்குகிறார்.

'மனம்' எதனைச் செய்வதாகப் பொடியாழ்வார் கூறுகிறார்?

திருமாலின் தாமரைத் திருமுகத்தைக் கண்ட பின்பும் மனமே! கல்லாய் இருக்கின்றாய். அவன் ஒப்பற்றவன் என்று அறிய மாட்டாயோ! பொய்யான அன்பு கொண்டு கள்ளச் செய்கையிலேயே காலம் கழிக்கிறாயே என்று கூறுகிறார்.

'தீ' - பொருள் தருக.

மூன்று தீ என்பது நெருப்பு என்பதாகும். அவை, காருகபத்தியம், ஆகவனீயம் தக்ஷினாக்கினி எனும் மூன்று அக்னி ஆகும்.

கூடமாற்று - அணியின் செயல் யாது?

அணில், தண்ணீரில் மூழ்கி, பின்னர் கரை மணலில் புரண்டு ஓடி கூடலை வலி அமைக்கும் கூடலைத் தூர்க்கும் பாடுபட்டது.

Scanned with CamScanner

3. திருப்பாணாழ்வார்

அமலன் ஆதிபிரான்.

திருப்பாணாழ்வார்.

சோழவள நாட்டின் தலைநகராக விளங்கிய உறையூரில் கி.பி 8ஆம் நூற்றாண்டில் பாணர் என்ற இசை வழிவாழ் செய்யும் குலத்தில் பிறந்தார். பாணர் குலத்தில் அவதரித்ததால் திருப்பாணர் என்றழைக்கப் பட்டார். தீண்டத் தகாத குலத்தில் பிறந்தவர் என்று கருதப்பட்டதால் காவிரியைக் கடந்து அரங்கத்து அம்மானைக் கண் குளிரக் காண இயலவில்லையே என்று வருந்தி காவிரிமேல் அக்கரையில் நின்றபடியே திருவரங்கத்தின் திசையை நோக்கி பாடிவந்தார்.

ஒரு நாள், கண்ணை மூடிக் கொண்டு பாடிக் கொண்டிருந்தார். அவ்வேளையில் பெருமானுக்குத் திருமஞ்சனத் தீர்த்தம் கொண்டு வருவதற்காக சாரங்க முனிவர் அங்கு வந்தார். பாணரைக் கண்டு தூரப்போ என்று சொல்ல, காதத்தில் அருகிலிருந்த அவருக்கு அச்சொல் காதில் படவில்லை முனிவர் ஒரு கல்லை எடுத்து எறிய, அக்கல் இவர் நெற்றியே பட்டு இரத்தம் வழிந்தது. அதனைப் பொருட்படுத்தாத முனிவர், தீர்த்தத்துடன் இறைவன் திருக்கோயிலுக்கு வந்தார். பாணர் முகத்தில் பட்ட

Scanned with CamScanner

அடி அருங்கனை நெஞ்சில் பட்டது. திடுக்கிட்டு
விழித்தது. அதைக் கண்ட இளிவர் வருந்தி,
இரவில் உறங்காமல் இருந்தார். அவர் கவலை
போக்கியவித்த அரங்கன் நமக்கு அருள்புரிவான்
பாண் பெருமானை நீர் தெய்வமாக நினையாமல்
உன்னுடைய தோளில் தூக்கிக் கொண்டு நம்மிடையே
அழைத்து வாரும் என்று நியமித்தான்.
பாடல் அறிவுகம் - அமலன் ஆதிபிரான்.

மறுநாள் பாணரிடம் சென்று பெருமான்
நியமித்ததை கூறினார். இளிவர். மறுத்த பாணரை
வற்புறுத்தி சம்மத்து கொண்டு வந்து இறைவன் முன்
நிறுத்தினார். அவரும் பாதத்தை தேசமாக இறைவனை
அணைவித்து அனுபவித்து "அமலனாதிபிரான்" என்று
தொடங்கி பத்துப் பாசுரங்களைப் பாடினார்.
அந்தப் பாணரும் மாலவன் அன்பு வைத்து அவனையே
நினைந்து இறைவனுடன் கலந்தார் என்பது
புராண வரலாறு. தம் பாசுரங்களில் மனிதர்கள்
எப்படி பக்தி வழியில் வாழவேண்டும் என்ற
நெறிகளையும், இறையனிடம் சரணாகதி
அடைவதன் அவசியத்தையும் அழகாகப்
பாடியுள்ளார்.

Scanned with CamScanner

பாடல் சிறப்பு :

திருப்பாணாழ்வார் திரைவுண அழியனைனை தன்னைத் தேடி வந்து ஆட் கொண்டதாக குறிப்பிடுகிறார். மேலும் அரங்கன் வெரும்புகையிக் கொண்டனாக விளங்கினாலும் அவன் அணிந்திருக்கும் ஆடையே அவது சிந்தனையை எ.ப்படுதுத உள்ளது என்றும். தாமரை மலர் தன் உயிரைக் கவர்ந்ததாகவும், அவர் அணிந்திருக்கும் ஆபரணம் (அரைஞான்) தன் மனதில் நிலைத்து நிற்பதாகவும், திருவரங்கனின் திருவார்பு அவனை ஆட் கொண்டதாகவும், அன்புடையது என்றும் திருப்பாணாழ்வார் கூறுகிறார்.

சிவனின் வெண்மைநிறை போக்கியவன் திருமால் : அவனது நெற்றியில் அடியவரைக் கவர்கிறது. சங்கும் சக்கரமும் உடையவனின் வாயிதழும் புன்சிரிப்பும் மனதைக் கொள்ளை கொள்வதாகவும் குறிப்பிடுகிறார் திருமாலின் திருக்கண்கள் அடியவரின் கல்மனத்தைப் போதமை அடையச் செய்யும் என்றும் ஆலிலையில் கிடந்த அரங்கன், அடியவரின் மன அடக்கத்தை மீறிவிட்டான் என்றும். அதனால் மனதைக் கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை என்றும் திருமாலின் உருவத்தைக் கண்டு கண்களுக்கு மகிழ்ச்சி அளிப்பதாகவும் குறிப்பிட்டு திருமாலின் அருமை பெருமைகளை கூறி மகிழ்கிறார்.

Scanned with CamScanner

4 மதுரகவியாழ்வார்

கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு

மதுரகவியாழ்வார்.

திருக்குருகூர் என்னும் ஆழ்வார் திருநகரிக்க அருகிலுள்ள திருக்கோளூர் என்னும் ஊரில் அவதரித்தவர். மதுரகவியாழ்வார் நம்மாழ்வார் அவதரிப்பதற்கு முன்னே கருடனுடைய அம்சமாகவும், குருகூர் என்னும் கணாதிபருடைய அம்சமாகவும் இவர் அவதரித்தார். இளமையில் எல்லாக் கலைகளையும் கற்றுக் கவிபாட வல்லவராகி 'மதுரகவி' என்னும் பெயர் பெற்றார். வடநாட்டுத் திவ்ய தேசங்களைச் சேவித்து விட்டு வேதநாடு சென்றார். அயோத்தி நகரை அடைந்து அங்கு நிகமாந்த மகா பிரதாணையும் சுதர்சன பிரதிஷ்டையையும் வழிபட்டுச் சில நாள் அங்கிருந்தார்.

ஒருநாள், திருக்கோளூர் பெருமானைத் திசை நோக்கித் தொழுது கொண்டு தெற்குத் திசையில் கண் செலுத்தினபோது பேரொளி ஒன்று இவர் கண்ணைக் கவர்ந்தது. இது எங்கிருந்து தோன்றுகிறது என்று அதிசய மேலிட்டார் உணர்ந்தி, இரவில் நடந்து வந்தார் திருக்குருகூரில் அவ்வொளி தோன்றுகிறது என்று அறிந்தார். தாம் ஆராய்ந்த அளவில் திருப்புளி ஆழ்வார் நம்மாழ்வாரைக் கண்டு 'இவரே இச்சோதி உரு'

Scanned with CamScanner

என்று அறுதியிட்டார். இவர்க்கு உணர்வு உண்டோ என்று அறிய ஒரு கல்லை எடுத்து அவர் முன்னே போட்டார். அவ்வொலி கேட்டு நம்மாழ்வார் கண்விழித்தார். மதுர கவிகள் இவர் வாய் பேசுவாரோ? என்றறிய

செத்தகின் வயிற்றில் சிறியது பிறந்தால்
எத்தைத் தின்று எங்கே கிடக்கும்,
என்று கேட்க

அத்தைத் தின்று அங்கே கிடக்கும்,
என்று நம்மாழ்வார் பதில் கூறுகிறார்.
அறிவற்ற உடலோடு அணு அளவான சித்தாவுக்குத் தொடர்பு உண்டானால், அவ்வாத்மா எனை அனுபவித்துக் கொண்டு எதைப் பற்றி இருக்கும். அதிலிருக்கும் என்ப தன்வாங்கணையே அனுபவித்துக் கொண்டு அவ்வுடலையே பற்றியிருக்கும்,

அதைக் கேட்ட மதுரகவி நம்மாழ்வாரை வணங்கி அவருக்கு கைங்கர்யம் செய்து வந்தார். பின்னர் திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி ஆகியவற்றை நம்மாழ்வார் உபதேசித்தார். அதனால் மனமகிழ்ந்து மதுரகவியாழ்வார் ஏடு வேறடைந்தார்.

Scanned with CamScanner

பாடல் அறிமுகம் - கண்ணிநுண் சிறுதாம்பு.

நம்மாழ்வார் கூறிய தலையாய் பிரபந்தத்தை வாடி மகிழ்ந்தார். மதுரகவி நம்மாழ்வாரின் விக்கிரகத்தை அமைத்து உற்சவங்களை நடத்தினார். திருவாய்மொழியின் பெருமையை உலகுக்கு அறியும்படி செய்தார். அவ்வாறு நம்மாழ்வார் தொடர்பாகப் பாடப்பெற்றதே கண்ணிநுண் சிறுதாம்பு ஆகும். இதனை இசையோடு பாடிப் பரவினால் பின்னர் திருநாடு அலங்கரித்தார். (கண்ணி நுண் சிறுதாம்பு - நூலில் வரைந்திடப்பட்ட கயிறு)

பாடல் சிறப்பு:

மதுரகவியாழ்வார், நம்மாழ்வாரைத் தவிர வேறு தெய்வத்தை அறிந்திலர். நம்மாழ்வாரின் பெயரைச் சொன்னால் நாவினில் இனிமை உண்டாகும் என்றும், ஆழ்வாருக்கு அடிமை பூண்ட அடியவனால் இருப்பது தான் பிறவியெடுத்ததின் பயன் என்றும், அந்தணன் ஏற்றுக் கொள்ளாத கன்னை - தாய் தந்தையாக இருந்து ஆட்கொண்ட நம்மாழ்வாரே தன் தலைவர் என்றும் கூறி நம்மாழ்வாரிடம் தான் கொண்டுள்ள பக்தியை வெளிப்படுத்துகிறார்.

நம்மாழ்வார் அருளிய திருவாய்மொழியை கேட்ட மனம் கொண்டவர் கற்றறிந்தால் அன்புடைய மனம் கொண்டவராக மாறுவர் என்று கூறுகிறார். ஆழ்வாரின் புகழும் போற்றும் தன்னை அடிமை

Scanned with CamScanner

கொப்பார் என்றும் துடனி. அவரது பாடல்களின் சிறப்புணை பலருக்கும் அறிவிப்பதே தமது தலையாயக் கடமையெனவும் கொண்டிருக்கிறார். நம்மாழ்வாரின் தத்துவப் பாடல்களை என்றும் நினைத்து கிருக்கக் கூடியது என்றும், திருவாய்மொழியை உணர்த்திய ஆழ்வாருக்குத் தொண்டு செய்வதை தனது பணியாகவும் என்றும், பிறரை நல்வழிப்படுத்தும் நம்மாழ்வாரே தமக்கு அன்பானவர் என்றும் நம்மாழ்வாரின் வேண்டுகோளை மறைத்தற்றுகிறார். மதுரகவியாழ்வார் - நம்மாழ்வாரை தெய்வமாகக்கருதிய மதுரகவியாழ்வாரின் பாடல்களை நினைப்பவர் வீடுபேறு (முக்தி) அடைவர்.

கண்ணிநுண் சிறுதாம்பு - ஒருசொல் கூறுக.

கண்ணிநுண் சிறுதாம்பு - நமனியில் முதிசிடப்பட்ட சிறு கயிறு என்பது அதுவும்

நம்மாழ்வார் யார்?

ஒற்காரியாரின் புதல்வர் நம்மாழ்வார். அன்பு ஆதரவுடன் மழலையரைக் கனிவு நோக்கி அனைத்தும் நற்பொருளை பாவடிவுகளை ஈந்தார்.

கண்ணன் செய்த மாயம் எது?

பல முடிச்சுகளைக் கொண்ட கயிறு தனது உடம்பில் அழுத்தும்படி சிறிய கயிற்றினால் யசோதை தன்னைக் கட்டும்படி கண்ணன் மாயம் செய்தான்.

Scanned with CamScanner

அலகு – 3

சிற்றிலக்கியங்கள்

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் உறுதிப் பொருள்கள் நான்கினையும் உணர்த்தி மக்களை நன்னெறிப்படுத்தும் இலக்கியங்கள் பேரிலக்கியங்கள் எனப்படும். உறுதிப் பொருள்கள் நான்கனுள் ஏனைமூன்றிலுவோ குறைந்து வந்து கற்பனை, நெய்வ வழிபாடு, தனிமனித வழிபாடு முதலானவற்றிற்கு இடமும் இடம் நருவன சிற்றிலக்கியங்கள். சோழ, பாண்டிய ஆட்சிக் காலங்களுக்குப் பிறகு தமிழகச் சூழலில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன.

தமிழக வரலாற்றில் கி.பி 1310 தொடங்கி கி.பி 1750 வரையிலான காலம் இரண்டாம் வேற்றரசுக் காலம் எனப்படுகிறது. இரண்டாம் வேற்றரசுக் காலத்தின் தொடக்கத்தில் மொகலாயர்கள் தமிழகத்தை ஆட்சி செய்தனர். மாலிக்காபூரின் படையெடுப்பினைத் தொடர்ந்து இசுலாமியர்கள் ஆட்சி கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டில் மதுரையில் அமைந்தது. விசயநகரப் பேரரசின் படையெடுப்பிற்குப் பின்னர் மதுரையைத் தலைநகராகக் கொண்டு விசயநகர ஆட்சி ஏற்பட்டது. 14 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 17 ஆம் நூற்றாண்டின் இற்பகுதிவரை தமிழகத்தில் நிலவிய நாயக்க மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் தெலுங்கு மொழியின் ஆதிக்கம் மிகுதியாக இருந்தது. கி.பி 17 ஆம்

Scanned with CamScanner

நூற்றாண்டின் இறுதியில் (1795) தஞ்சை நாயக்கரின் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது. அதன்பின் தஞ்சை மராட்டியர்களின் ஆட்சிக் காலம் தொடங்கியது. இவ்வாறாக நான்கு நூற்றாண்டு காலம் தமிழகம் பிறமொழியாளர்களின் ஆட்சி தமிழகத்தில் சமயம், கலை, அரசியல், பண்பாடு, மொழி, இலக்கியம் முதலானவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. புலவர்களை ஆதரிக்க அரசர்கள் இல்லாத காரணத்தால் இக்காலத்தில் பெரிய காவியங்களை படைப்பதற்கான வாய்ப்பு இல்லை. எனவே புலவர்கள் சிறுசிறு பிள்ளைக்கவிகளும் வள்ளல்களைப் பற்றி அவர்களை மகிழ்விக்கும் வண்ணம் சிற்றிலக்கியங்கள் பலவற்றைப் படைத்தளித்தனர். ஒவ்வொரு இலக்கிய வகையிலும் அளவிலும் அதில் தோன்றிய புலவர்கள் ஒரே பாடலில் பற்பல இலக்கியங்களைப் படைத்தளித்தனர்.

சிற்றிலக்கிய காலத்தில் பள்ளு, உலா, தூது, கோபுரம், பரணி, சதகம் முதலான இனவழிப்பாட்டுத் தலைகள் சிறந்தும் தலைபுராணங்களும் தோன்றம் பெற்றன. சிற்றிலக்கியங்களைப் பிரபந்தம் என்றும் கூறுவர். வடிக்கும் உண்டு, பிரபந்தம் என்றால் நன்றாகக் கட்டப்பட்டது என்பது பொருளாகும். சிற்றிலக்கியங்கள் (பிரபந்தங்கள்) 96 என்பது வழக்கு.

Scanned with CamScanner

வீரமாமுனிவர் படைத்தளித்த சதுரகராதியில் பிரபந்த வகை 96 என்னும் குறிப்புக் காணப்படுகிறது. பிற்காலத்தில் தோன்றிய பாட்டியல் நூல்களான பன்னிரு பாட்டியல், வச்சணந்திமாலை, சிதம்பரப் பாட்டியல், நவநீதப் பாட்டியல், இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல் முதலிய சிற்றிலக்கியங்களின் இலக்கணத்தை விரிவுரைக்கின்றன.

தொல்காப்பியர் கூறிய 'விருந்தே தானும் புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றே' என்னும் சூத்திரம் புதிய சிற்றிலக்கியங்களின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாய் அமைந்தது. அவ்வகையில் சிற்றிலக்கியங்கள் புதுமை என்னும் வகையில் அமைந்து விருந்து என்னும் வகைப்பாடு வழங்கி வருகின்றன.

பிள்ளைத்தமிழ் அறிமுகம்:

சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் தொண்ணூற்று ஆறாவது புதுவரவாக சிற்றிலக்கிய வகை பிள்ளைத்தமிழ். தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெறும் 'ஆஅண் மருங்கினும் கிழவதாகும்' என்னும் சூத்திரம் இவ்விலக்கிய வகையின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாக அமைந்தது. பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தின் கடவுளர் பற்றிய தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. எனினும் அதற்கு முறையான தொடக்கத்தைத் தந்தவர் பெரியாழ்வார், அவர் தான் படைத்த பெரியாழ்வார் திருமொழியில் கண்ணனைக் குழந்தையாகப் பாவித்துப் பாடல்களைப் பாடியிருக்கிறார். அவரது பாடல்களை பின்னாளில் பிள்ளைத்தமிழ் தனியொரு இலக்கிய வகையாகப் பகுத்து வருவதற்குக் காரணமாய் அமைந்தது.

Scanned with CamScanner

பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கணம்.

புலவர்கள் தாம் விரும்பும்

தெய்வத்தையோ, அரசனையோ வள்ளலையோ,
சான்றோர்களையோ குழந்தையாக நினைத்துப் பத்து
பருவங்கள் வகுத்துப் பாடுவது பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியம்.
குழந்தை பிறந்த மூன்றாம் மாதம் முதலாக
இருபத்தொரும் மாதம் வரை ஒற்றைப்படை மாதங்களை
பருவங்களாக அமைத்துப் பாடப்படும்.

பிள்ளைத்தமிழ் பருவங்கள்:

* காப்புப் பருவம்
* தாலப் பருவம்
* செங்கீரைப் பருவம்
* சப்பாணிப் பருவம்
* முத்தப் பருவம்
* வாரணை அல்லது வருகைப் பருவம்
* அம்புலிப் பருவம்.
* சிற்றில் பருவம்
* சிறுபறைப் பருவம்
* சிறுதேர்ப் பருவம்.

பெண்பால் பிள்ளைத் தமிழுக்குரிய இறுதி மூன்று
பருவங்கள்.

* நீராடல்
* அம்மானை
(அ)
கழங்கு
* ஊசல்.

Scanned with CamScanner

(அ) முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ்.

1. அங்கீரைப் பருவம் 2. அம்புலிப்பருவம்.

— குமரகுருபரர்

குமரகுருபரர்.

இவர் திருவிளையாயக்கர் காலத்தில் வாழ்ந்த வெகுமுலவர் தூத்துக்குடி மாவட்டம் பரீவைகுண்டத்தில் பிறந்தவர். உளமையாக இருந்த குழந்தை திருசெந்தூர் முருகன் அருளால் பேசும் திறன் வெற்றுக் கவிபாடியது என்ற சிறப்புக்கு உரியவர்.

பாடல் அறிமுகம்:

கவிஞர்கள் தாம் விரும்பும் தெய்வத்தையோ அரசனையோ சான்றோரையோ குழந்தையாக பாவித்துப் பாடுவதே பிள்ளைத்தமிழ் என்றும் சிற்றிலக்கிய வகையாகும். குழந்தையின் மூன்றாம் மாதம் முதல் 21-ஆம் மாதம் வரை ஒரு பருவத்திற்கு இரண்டு மாதங்களாகப் பகுத்து பத்துப் பருவங்களாகப் பாடப்படுவதே பிள்ளைத் தமிழ் ஆகும். ஒவ்வொரு பருவத்திற்கும் பத்துப் பாடல்களாக 100 பாடல்கள் பாடப்படும். இவ்விலக்கியம் ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் என இருவகைப்படும். காப்பு தால், செங்கீரை, தாலப்பருவம், முத்தம், வருகை, அம்புலி என்பன இருபாற் பிள்ளைத்தமிழுக்கும் பொதுவாகும். இவற்றோடு கழங்கு, அம்மானை, ஊசல் என்பன பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழுக்கும் சிறப்புறை, சிற்றில்.

சிறுதேர் என்பன வண்ணார் பிள்ளைத்தமிழுக்கும் பாடப்படும்.

முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ் முருகப்பெருமான் மீது பாடப்பெற்றது. கானின் பாடும் சோழநாட்டில் உள்ள வைத்தீஸ்வரன் கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள முத்துக்குமாரசாமி எனும் முருகப்பெருமானைப்பற்றி உள்ளம் உருகிப் பாடிய சிறப்புடையது இந்நூல். தேன் எனினிக்கும் சீர்மைச் சொல்லடிகும், பொருளடிகும், இசையினிமையும் கலந்து கற்பார் நெஞ்சை ஈர்த்து எழும்பையும் உருக்கும் தன்மையுடையனவாக இப்பாடல்கள் திகழ்கின்றன. இந்நூல் பாடப்பகுதியாக செங்கீரைப் பருவம், அம்புலிப் பருவம் என்ற இரு பகுதிகளிலிருந்து ஏழுவெண் பாடல் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. பாடல் எழுந்த சூழல்:

குமரகுருபரர் திருச்செந்தில் முருகப்பெருமான் திருவருள் ஆணைக்கினங்க, நானகு நாழி வடநாட்டிற்குப் புறப்பட்டுச் செல்லையில் தருமபுரம் சென்றார். அங்கே மடலாயத்தில் நான்காம் குருமூர்த்தியாகத் எழுந்தருளியிருந்த மாசிலாமணி தேசிகரிடம் நானாவதேசம் பெற விரும்பி அவர் ஆணைப்படி சிதம்பரம் செல்லப் புறப்பட்டு புள்ளிருக்கிவேளூர் என்கிற வைத்தீசுவரன் கோவிலை அடைந்து முருகக்கடவுள் விருப்பப்படி முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத் தமிழ் பாடியருளினார்.

Scanned with CamScanner

பாடல் சிறப்பு:

இவருக்குவர், தான் வணங்கும் திருக்கண்ணை குழந்தையாக பாவித்து "மேல்நோக்கிப் பார்த்திருந்த முக அழகு, கண்ணை படாமல் தலைநிமிர்ந்து அசைந்து ஆடுக" என்கிறார். மேலும், உலக உயிர்கள் மீது வேறு அருளும் கருணையுடன் விளையாடுவதற்கு நிலவை அழைக்கிறார்.

சொங்கீரைப் பருவம் என்றால் என்ன?

ஒரு காலை மடக்கி, ஒரு காலை நீட்டி இரு கைகளையும் நிலத்தில் ஊன்றி தலைநிமிர்ந்து முகம் அசைய சொங்கீரை போல ஆடுதல் ஆகும்.

அம்புலிப் பருவம் என்றால் என்ன?

வானத்திலுள்ள நிலவை, குழந்தையுடன் விளையாடுதற்குச் செவிலித்தாய் அழைக்கின்ற பருவம் அம்புலி - நிலவு.

நான்கு உலகங்கள் எவை?

திருமால் உலகம், நான்முகன் தெய்வமாகிய பிரமன் உலகம், சொர்க்க உலகம், மற்றும் உலகம் என்பன.

Scanned with CamScanner

ஆ . நந்திக் கலம்பகம்:

1. வாடை நோக, 2. உரைவரம்பு,
3. மயில்கண்டால், 4. சுடிவன் 5. கோலக்கொடி

'கலம்பகம்' என்பது தமிழில் உள்ள தொண்ணூற்றாறு வகைச் சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று. கலம் + பகம் = கலம்பகம். கலம் - பன்னிரண்டு. பகம் - அதில் பாதியாகிய ஆறு. பன்னிரண்டு + ஆறு = பதினெட்டு உறுப்புகளைக் கொண்டமையால் 'கலம்பகம்' என்னும் பெயர் வந்தது.

கலம்பக இலக்கியங்களுள் முதலாவது நந்திக்கலம்பகம். இது தொண்டி நாதத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த மூன்றாம் நந்திவர்மனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடப்பட்டதாகும். பாடிய புலவரின் பெயர் தெரியவில்லை. இரட்டைப் புலவர்கள் பாடிய திருவிளையாடல் கலம்பகம், திருவாலவாயுடையார் கலம்பகம் குமரகுருபரர் பாடிய மதுரைக் கலம்பகம், தொண்டைமண்டல சதகம், பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்காரின் திருவரங்கக் கலம்பகம் ஆகிய நூல்கள் கலம்பக இலக்கியங்களில் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

இலக்கணம்:

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்னும் நான்வகைப் பாக்களும், தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் மூவகைப் பாவினங்களும் கலந்து வருமாறு பாடப்படுவது என்னும் பிரிவகை பொருந்தும்.

Scanned with CamScanner

நூல் குறிப்பும் ஆசிரியர் குறிப்பும்

நந்தி என்பது ஒரு பல்லவ மன்னனின் பெயர். கலம்பகம் என்பது ஒரு தமிழ் நூலின் பெயர். நந்திக் கலம்பகம் என்பதை என்பது நந்தியின் கலம்பகம் என பிரிக்கும்.

கலம்பகம் எனப்படுவது பதினெட்டு உறுப்புகளைக் கொண்டு அம்மொழியும் புறம்மொழியும் கலந்து பல்வேறு பா வகைகளும் பாவினங்களும் கலந்து வருமாறு பாடப்படும் ஒரு சிற்றிலக்கியமாகும். தெய்வத்துக்கு 100, முனிவர்க்கு 95, அரசர்க்கு 90, அமைச்சர்க்கு 70, வணிகர்க்கு 50, வேளாளர்க்கு 30 என்ற அளவில் கலம்பக பாடல்கள் அமைய வேண்டும் என்று வெண்பாப் பாட்டியல் கூறுகிறது.

பெயர்க்காரணம்:

பல்லவ மன்னன் இரண்டாம் நந்திவர்மனைத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடப்பெற்ற கலம்பகம் ஆகையால் இது நந்திக் கலம்பகம் எனப் பெயர் பெற்றது. இந்த நூல் இயற்றப்பெற்ற காலம் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு. இதுவே இதன் அகச்சான்றே கலம்பக நூல். இதனை இயற்றியவர் பெயர் அறிந்திலது.

இரண்டாம் நந்திவர்மன்:

நந்திக் கலம்பகப் பாடல்கள் இரண்டாம் நந்திவர்மனின் பெருமைகளைப் புகழ்வனவாகவே காணப்படுகின்றன. இவர் பல்லவ மரபைச் சார்ந்தவர்.

Scanned with CamScanner

இந்த நூல் இயற்றப்பெற்ற காலம் கி.பி ஏன்பதாம் நூற்றாண்டு. இதுவே சிறந்த முதலில் தோன்றிய கலம்பக நூல்.

பாடல் சிறப்பு:

தலைவியின் உயிரைப் பாதுகாப்பதற்கும் பழிச் சொல் ஏற்படாமல் நடப்பதற்கும் வழி, தலைவி நந்திவர்மன் தோள்களைக் கூடுதலன்றி வேறில்லை என்பதையும், நந்திவர்மனது வெற்றிவேல் சிறப்பைப் பாராட்டல் வறுமை மாற்றி செல்வம் நிலைக்கும் என்பதையும், தலைவியைப் பிரிந்து சென்றால் அவனது நினைவு வெறுமையாக வருத்தத்தைத் தரும் என்பதையும் அதனால் பிரியும் எண்ணத்தைக் கைவிட என்று தலைவனுக்கு உணர்த்துமாறு தோழியிடம் தலைவி வேண்டுகிறாள்.

(அரசர்கள் திருவால் சாயலென ஆன்றோர் கொள்வது மரபு) நந்திவர்மன் யானை மீது ஏறி நாட்டினை உலாவரும் பரிவாரமும் மணிகளின் அடி பணிந்து வணங்கிவதும் அதிகம் என்றும், பகைவரோடு பகைவராக வாழும் தன் மகன் அரசனின் அன்பைப் பெறுவதே சிறந்தது என்று தலைவியின் நற்றாய் கூறுகிறார்.

தலைவியை வருத்துவது எது?

வாடைக் காற்று, தலைவி வருந்துமாறு வருகின்றது. அதனை மன்மதன் மலரும் புனை தலைவிமீது எய்கின்றான்.

Scanned with CamScanner

நந்திக் கலம்பகம் - சிறப்புகள் யாவை?

இன்னும் நந்திவர்மனைப் போற்றிப் பாடியது நந்திக்கலம்பகம் ஆகும். 100 பாடல்கள் வரை பாடிய அனைத்து நூறாவது பாடல் பாடும் போது அந்த பிற்றிருந்த மன்னனை அழித்து சிறைவைக்கிய நாள்களில் கலம்பகம் என்னும் வகைமை அமைந்தது. கலம்பகம் எனில் தூசும்பு என்னும் பொருள்படும் அடிவகுப்பு, தார், அம்மானை, சிறம், பரம், சித்து, பாண், கண், உழுல், என்று பதினைந்து உறுப்புகளைக் கொண்டு பலவகை பாக்களால் அமைவது.

— x —

இ. தமிழ் விடு தூது

17 முதல் 46 வரை - 30 கண்ணிகள்.

தூது:

தூது' என்பது ஒரு தலைவனைக் கண்டு காதல் கொண்ட மங்கையொருத்தி தன் காதலை உயர்திணைப் பொருளிடமோ, அஃறிணைப் பொருளிடமோ எடுத்துக் கூறித் தூது செல்லுமாறு ஏவுதலாகும்.

ஒருவர் தன்னுடைய கருத்தைப் பிறருக்குத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு மற்றொருவருக்கு அனுப்பப்படுவது தூது. இது அகத்தூது, புறத்தூது என இரு வகைப்படும். தூது நூல்களில் குறைவது பதினான்காம் நூற்றாண்டில் உமாபதி சிவாச்சாரியாரால் படைக்கப்பட்ட நெஞ்சுவிடு தூதாகும்.

தூது கலிவெண்பாவால் பாடப்படும். இதுவரை சுமார் 88 தூது நூல்கள் இருப்பதாக அறியப்பட்டுள்ளது தூது நூல்களில் புகழ்பெற்றது தமிழ் விடு தூது. இந்நூலை இயற்றிய ஆசிரியர் யாரெனத் தெரியவில்லை. மதுரை சோமசுந்தரக் கடவுள் மீது காதல் கொண்ட ஒரு தலைவி அவரிடம் தூது அனுப்பும் பொருளில் அமைந்தது தமிழ் விடு தூது. அன்னம், கிளி, மயில், மேகம், பூவை, தோழி, நெஞ்சம், தென்றல், வண்டு போன்றவை தூதுப் பொருள்களாக அமைவதும் உண்டு.

ஆசிரியர் அறிமுகம்:

சிற்றிலக்கியங்களுள் சிறப்பிடத்தக்க இடம்பெற்றுள்ளது தமிழ்விடு தூது இலக்கியமாகும். இந்நூலை எழுதிய ஆசிரியர் பெயர் அவரது காலம் முதலியன அறியப்படவில்லை. இந்நூலை இயற்றிய ஆசிரியர் ஆழ்ந்த தமிழ்ப்பற்றும் நிறைந்த மொழிப் புலமையும் கொண்டவராய் இருத்தல் வேண்டும் என்பது நூலின்வழி அறியமுடிகிறது. இந்நூலாசிரியர் சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாம். மதுரைச் சொக்கநாதரே இந்நூலின் பாட்டுடைத் தலைவனாவார்.

தமிழ் விடு தூது

தூது நூல்களுள் புகழ்பெற்றது. இன்னார்தான் இயற்றினார் என்பதற்கான சான்றுகள் கிடைக்கப் பெறவில்லை. தமிழ்மொழியின் சிறப்புகளை அறிந்த ஒருவரால் சான்றாக வினவுகிறது இந்நூல்

Scanned with CamScanner

நூலின் அமைப்பு:

தமிழ்விடுதூது 268 கண்ணிகளை உடையது. நூலில் தமிழின் சிறப்பு, தமிழைத் தூதுவிடுவதன் நோக்கம், சோமசுந்தரக் கடவுளின் பெருமை, தமிழுக்கும் சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கும் உள்ள தொடர்பு, தமிழைத் தூது செல்ல வேண்டுதல், தூது செல்வதற்கான வழி, மதுரைக் கோயிலின் சிறப்பு ஆகியன இடம்பெறுகின்றன.

பாடல் சிறப்பு:

தமிழ் தீண்மிக் தன்னிகரற்ற நூல்களைப் பாடல்களையும் கொண்டு குறைவில்லாத பெருமையும் உடையது. புலவர்கள் தன் மன மகிழ்ச்சியில் உருவான பாடல்களை தமிழ்ச் செய்யுள் தனிப்பட்ட நிலம் என்றான்று இல்லையென்றாலும் வந்து நிலைத்தாக வளர்ந்தது தமிழ். காற்றாக உருவாகி சொற்களாய்ப் பிறந்தது. மற்றும் தலை சிறந்தான உரைப்புகளால் சிறப்பாக வளர்ந்து கொண்டது. தமிழ் பன்னிரண்டு பகுதிகளை உடைய எழுத்திலக்கணத்தைக் கூறுப்பது தமிழ். பள்ளிக் கூடத்தில் அரையாகிய பல தொடக்கநிலையில் படிப்பிக்கச் சிறுவர் கூடத் தன்னித் தானாடுவர். இப்பாங்கினை ஏட்டுச் சுவடிகளில் எழுதித் தமிழ் காப்பிக்கப்படுகிறது. தமிழே மற்றவர்களை வளர்க்கும் மற்றவர்கள் தமிழை வளர்க்க இயலாது. தமிழில் பொழுது கல்வியும் இன்பம் தரும் செய்யுள் சொல், எழுத்தமிழ் சொல்

Scanned with CamScanner

ஏழுவகைத் திணைகளாகப் பிரிக்கின்றன.

சிவையுடைய பெருமை வாழ்வினைப் பெற்றது தமிழ் மண்களால் அனைந்த நாடக வாழ்வினைப் பெற்றது தமிழ். சிறந்த வாழ்வு கண்டு மகிழ்ந்தது தமிழ். இவையுமானே தமிழின் அங்கோல். எல்லாத் திசைகளிலும் பரவியிருந்தது தமிழின் கட்சி. குறுநில மன்னர்கள் போலச் சொற்களைப் பிரித்துக் கொண்டது தமிழ். மேல் கடல், கீழ் கடல், குமரி, வேங்கடமே தமிழின் எல்லைப் பகுதிகள்.

தமிழின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதிகள் நாடுகள் பன்னிரண்டு வைகை ஆற்றின் வடக்கும் கனைதின் கிழக்கும் பிரித ஆற்றின் தெற்கும் பஃறுளியின் மேற்குமான எல்லைகளை உடையது. முவேந்தர்களால் வளர்க்கப்பட்ட சிறப்புடையது தமிழ். தேவர், கைதம், அகமம் ஆகியன தமிழின் புரோகிதர் ஆன்றவர்.

காப்பியங்கள், நாடகங்கள், அலங்காரங்கள் ஆகியன தமிழின் நண்பர்கள். சாத்திரங்கள் தமிழின் படைத்தலைவர்களாவர். பாரதமும், புராணங்களும் தமிழின் படைகள். ஆகமம், அக்ரவாத்தி, சக்கரவர்த்தியுமாய் இருப்பது தமிழ் என்று தமிழ்விடுதூதில் தமிழின் பெருமைகள் கூறப்படுகின்றன.

Scanned with CamScanner

ர. நிற்றலைக் குறவஞ்சி

குறிஞ்சி மணிவளம் கூறல்

(1. வானரங்கள், 2. முழங்கு, 3. ஆடும் அரவம்)

அறிமுகம்:

தொண்ணூற்றாறு வகைச் சிற்றிலக்கியங்களில் ஒன்று குறவஞ்சி இலக்கியமாகும். குறம், என்றும் குறவஞ்சி என்றும் அழைக்கப்படும் குறவஞ்சி, என்ற சொல்லுக்கு குறப்பெண், என்று பொருள். மலையில் வாழ்ந்தோர் குறவர். மலைவாணர் என அழைக்கப்பட்டனர். அக்குடியில் பிறந்ததனால் குறத்தி குறவஞ்சி எனப்பட்டாள்.

மலையில் வாழும் குறவர்கியல் பெண்ணைப் பற்றிய நூலிது. குறமகள் ஒருத்தி நகரத்திற்கு வந்து நகரத்தில் வாழும் ஒரு பெண்ணுக்குக் குறி சொல்வது போல் இந்நூல் பாடப்பட்டுள்ளது.

குறவஞ்சி என்பது சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று. இது முத்தமிழ் சார்ந்த நூல். இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய மூன்றின் சிறப்பும் இதில் ஒருங்கே காணப்படும். தொடக்க இற்றாலத்தில் கோயில் கொண்டிருக்கும் திரிகூட நாதர் புகழைப் பாடுவது. அந்தி உடன் எழுந்தருளியிருக்கும் தேனி குழல்வாய் மொழியம்மை ஆவார்.

தலைவன் நகரின் வீதியில் உலா வருகிறான். அவனைக் கண்டு தேரும் மக்களும் ஆங்கு பெருங்கூட்டம் திரண்டிருக்கிறது. ஆரவாரத்தோடு

Scanned with CamScanner

வீதியில் வரும் அந்த உழவை மங்கையர் பலர் காண்கின்றனர். அவர்களுள் தலைவியும் ஏந்தி அவன் மீது காதல் கொண்ட தலைவிக்கு அவருடன் பந்து விளையாடிக் கொண்டருக்கும் தோழி அறிதல் கூடாதாகின்றாள்.

தலைவியின் காதல் நோயைத் தீர்க்கத் தெருவில் செல்லும் குறத்தியைக் கூட்டி வருகின்றாள் தோழி. குறி சொல்லும் திறமை உடைய அந்தக் குறத்தி, தன் பெருமைகளையெல்லாம் கூறிய பின் தலைவி தான் விரும்பும் தலையவனையே கணவனாக அடைவாள் என்று நல்ல குறி சொல்லிப் பரிசு பெற்றுச் செல்வாள். இது குறவஞ்சியின் முற்பகுதி.

குறத்தியைத் தேடிக்கொண்டு தன் தோழனுடன் பல இடங்களில் திரிந்த குறத்தியின் கணவன் சிங்கன் இறுதியாக அவளைக் கண்டு பிடிக்கின்றான். புதிய ஆடைகளோடும், புதிய அணிகலன்களோடும் முன்பிருந்த மாறிச் சாட்சி அளிக்கும் அவளைக் கண்டு வியந்து நிற்கின்றான். பின்னர் குறவஞ்சி அவனைத் தான் பரிசுகளாகப் பெற்ற தன்மையை மொழிச் சொல்கின்றாள். உளடல் கொண்ட அவர்கள் இறுதியில் இணைகின்றனர். இது இரண்டாவது பகுதி.

குறவஞ்சி இலக்கியத்தை, குறவஞ்சி நாடகம் என்றும், குறவஞ்சி நாட்டியம் என்றும் அழைப்பர்.

Scanned with CamScanner

நூல் அமைப்பு:

குறவஞ்சி இலக்கியத்தை, குறவஞ்சி நாடகம் என்றும் குறவஞ்சி நாட்டியம் என்றும் அழைப்பர். உலாவரும் தலைவனைக் கண்டு, தலைவி காதல் வசனம் திங்கள், தென்றலைக் கண்டு தூங்காமல் வாடுகிறாள் தலைவனிடம் தூது அனுப்புதல், குறத்தி மலைவளம் பாடி வருதல், தலைவனின் நிலவளம், தினை வளம் கூறல் குறத்தி தலைவியிடம் வருங்கால் வெற்றி சொல்லி குறி கூறல், குறவன் கண்ணி வைத்துப் பறவைகளைப் பிடித்தல், குறத்தியைத் தேடிக் கண்டடைதல், உரையாடல் எனக் குறவஞ்சி இலக்கியம் அமையும்.

ஆசிரியர் குறிப்பு:

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி என்னும் ஒப்பற்ற ஒப்பற்ற குறவஞ்சி நாடகத்தை இயற்றியவர் திரிகூடராசப்பக் கவிராயர். இவர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தென்காசியை அடுத்துள்ள ஆலங்குளம் என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். இவர் தமிழ் வேளாளர் மரபினர். இளம் வயதிலேயே செய்யுள் இயற்றும் திறன் வாய்க்கப் பெற்ற கவிராயர். மடக்கு, திரிபு, சிலேடை முதலிய சொல்லணிகளும் உவமை முதலிய பொருளணிகளும் திறம்பட அமைவதில் வல்லவர். அதோடு விரைந்து பாடும் பேராற்றலும் மிக்கவர். இவர் திருக்குற்றாலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற குறும்பலா சன் மீது 14 நூல்களைப் பாடியுள்ளார்.

Scanned with CamScanner

இலக்கணம்:

பாட்டுடைத் தலைவனை அவனது உலாவின் போது கண்டு, காதல் கொண்டு, விரக வேதனையால் வாழ்த்தவிக்கும் தலைவியொருத்திக்கு குறக்குலத்தைச் சார்ந்த வஞ்சியொருத்தி குறிகூறுவதாக வரும் பொருளமைதியைக் கொண்டது குறவஞ்சி இலக்கியம்.

குறவஞ்சி முதல் நூல்.

கி. பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டில் திரிகூட ராசப்பக் கவிராயரால் இயற்றப்பட்ட திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியே முதல் குறவஞ்சி இலக்கியமாகும்.

குறவஞ்சி முதல் நூல்:

யாப்பு அமைப்பு:

குறவஞ்சி, நாடக இலக்கியமாதலால் இசைப்பாடல்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. அசிரிய விருத்தம் கலித்துறை, கொச்சகக் கலிப்பா, கட்டளைக் கலித்துறை, கண்ணி முதலிய பல்வேறு பாவினங்கள் பயின்று வருகின்றன.

நாடக மாந்தர்கள்:

குறவஞ்சி இலக்கியத்தில் குறவஞ்சி, தலைவி, குறவன், கட்டியங்காரன், தோழி, பாங்கி, குறவன், புலியன் ஆகிய மாந்தர்கள் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

பாடல் சிறப்பு:

திருகுற்றால நாதருக்கு உரியது திருக்குற்றாலமலை அம்மலையே குறத்தி வாழும் மலை ஆகும். அருவிகள் வீழ்ந்தோடும் மலை. பெண்கள் விளையாடி மகிழும் மலை. மலர் மணம் வீசும் மலை. சந்தன மரங்கள் நிற்கும் மலை. பாம்புகள் முதலிய பல விலங்குகள் அடர்ந்திருக்கும் மலை. பல வகையான வளங்களைக் கொண்டது. மிக உயர்ந்தது. இவ்வாறு குற்றால குறவஞ்சியில் மலைவளம் கூறப்பட்டுள்ளது.

Scanned with CamScanner

2. கலிங்கத்துப் பரணி.

காலம் பாடியது.

1. ஆடல், 2. நெருங்கி, 3. வாய்மடித்து, 4. தூரமகனும்.

அறிகிலம்.

தேவலோகம், மனிதலோகம், மேலுலகம் ஆகிய மூன்றினையும் இணைத்துக் கற்பனை செய்து உருவாக்கப்பட்ட ஓர் இலக்கிய வகை 'பரணி' என்பது. ஆனை ஆயிரம் அமர்வை வென்ற மன்னவனுக்கு வகுப்பது பரணி என்பது இதன் இலக்கணம். ஒரு போர்களத்தில் ஆயிரம் யானைகளைக் கொன்று வெற்றி கண்ட மன்னனைப் பாராட்டிச் செய்யப்படுவது பரணி.

பேய்கள் பரணி நாளில் கூடிச் சூளைத்துத் தேவியை வழிபட்டு உண்டு மகிழ்தலால் இந்நூலுக்கு 'பரணி' என்னும் பெயர் வந்தது என்பர் ஒரு சாரார். போர்க்களக் காட்சியைப் புலவர்களால் ஒரு பரண்மேல் இருந்து கண்டு அவற்றைப் பாடியதால் இந்நூலுக்குப் 'பரணி' என்னும் பெயர் வந்தது என்பர் மற்றொரு சாரார். எவ்வாராயினும் தமிழ் மூவகைப் பொருள் இலக்கியங்களுள் தலைசிறந்ததாக விளங்குவது என்பதில் ஐயமில்லை.

ஆசிரியர் குறிப்பு:

புலவர் என்போர் உன்னைக் கொன்னை கொள்ளும் கவிகளைச் சொல்பவர்கள்

Scanned with CamScanner

ஆவார்கள். அந்நாகையவனின் செயல் கொண்டார் நிறுவிடத் தகுந்தவர். இவர் இதற் குலோத்துங்கச் சோழனுடைய அமைக்களப் புலவராக திகழ்ந்தவர். அவனுடைய புகழையும் அவனது தலைமைப் படைத்தலைவனான கருணாகரத் தொண்டைமானின் சிறப்பையும் கலிங்கத்துப் பரணி என்னும் இந்நூலைப் பாடி, இந்நூல் வழி நிலைநிறுத்தியவர், கவிவேந்தர். பொதுநோக்கு உடையவர். இவருடைய ஊர், இயற்பெயர் பிறப்பு, வளர்ப்பு, வாழ்க்கை வரலாறு முதலிய செய்திகள் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. தீபங்குடிப்பத்து என்னும் நூலில் உள்ள பாடலாலும் தமிழ் நாவலர் சரிதையில் பாடலாலும் இவரது ஊர் தீபங்குடி என அறிய முடிகிறது. இவரது காலம் 11ம் நூற்றாண்டு. இவரைப் பிற்காலத்துப் புலவர்கள் பலரும் பட்டைச் சொக்கநாதர் 'பரணிக்கோர் செயங் கொண்டான்' எனச் சிறப்பித்துப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

நூல் குறிப்பு:

தமிழில் முன் தோன்றிய எழுந்த பரணி இலக்கியம் கலிங்கத்துப் பரணியே ஆகும். இது தாழிசையால் பாடப்பெற்றது. 599 தாழிசை கொண்டது. ஒட்டக் கூத்தர் இந்நூல் நிறைந்து அன்றமிழ்த் தெய்வப் பரணி என்று பாராட்டுகிறார். இந்நூல் செல்நயம், பொருள் நயம், நடை நயம் முதலிய சிறப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. நகைச்சுவை அன்னும் இனிய சந்தங்களும் உள்ளுறை உவமைகளும் எண்வகைச் சுவைகளும் இந்நூலில் மிளிர்கின்றன.

Scanned with CamScanner

பரணி - பெயர்க்காரணம்.

திணைப்புனத்தின் காவலில் ஈடுபட்டவர்கள் பரண் அமைத்து அதன் மீது அமர்ந்து தினைகளைக் கொத்த வருகின்ற பறவைகளைக் கூட்டங்களைத் துரத்துவதனைப் போன்று போர்களத்தில் யானை மீதிருந்து எதிரிகளைத் துரத்துவதான செய்திகளைக் கூறுவதனால் பரணி எனப்பட்டது என்றும், பரணி நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவனைப் பாடுவது பரணி என்றும், பரணிநாளில் வெற்றி தருகின்ற வேற்றரசனைக் கூடிச் சினைத்துப் படைத்து, கூடித்து இயற்றி, ஆடிப்பாடி வழிபாடு செய்வதன் காரணமாகப் பரணி எனப்பட்டது என்றும் பலவாறாகக் கூறுகின்றனர்.

பரணி இலக்கியம் இரண்டடிக் கலித்தாழிசையால் பாடப்படும். கடவுள் வாழ்த்து, கலை தெரிவு, காடு பாடியது, கோயில் பாடியது, தேவி பாடியது இராச பாரம்பரியம், அவதாரம், காளிக்குக் கூளி கூறியது இந்திரசாலம், களம் பாடியது, போர் பாடியது, கூடி அதுல் இதுவே 12 உறுப்புகள் உண்டு பரணி நூல்களில் தக்கயாகப் பரணி, அஞ்சவண்ணப் பரணி, மோகவண்ணப் பரணி, மாசவண்ணப் பரணி, கலிங்கத்துப் பரணி இதுவானவை இரண்டிடத்தக்கவை.

நூல் அமைப்பு முறை:

பரணி போர்க்களத்தில் ஆயிரம் யானைகளைக் கொன்று வெற்றி வென்ற வீரனைச் சிறப்பித்துப் பாடப்படும் இலக்கியம். பரணி

தோற்றவர் பெயரால் அமையும். கலித்தொடரை யாப்பில் பாடப்படும் பரணி இலக்கியம் பாடும்போது கூளபுனை வாழ்த்தில் பின்பு கணை திறப்பு பாலை நில வியல்பு, காளி கோயில் சிறப்பு, கடனிகள் காளிக்குக் கூறுதல் பாட்டுடைத் தலைவன் சிறப்பு, படையெடுத்துச் சென்ற நிறை பகை ஒழுக்கக் காளிக்குக் கூடி சமைத்தது என்னும் அமைப்பில் பரணி இலக்கியங்கள் அமையும், கலம்பக நூல்களில் முதியாவது கலிங்கத்துப் பரணி. இது பரணி இலக்கிய வகையில் முதல் நூலாகும்.

இங்கு பாடப்பகுதியாக இந்நூலில் இருந்து களம் பாடியது என்னும் பகுதி அமைந்துள்ளது.

பாடல் சிறப்பு:

இறந்து கிடக்கும் கணவனைப் பார்த்து உயிரை விடும் மனைவி, கணவனின் உடலைத் தாங்கிய மனைவி தன் உயிரை விடுதல், வீரர்களின் இரத்தத்தால் வானமும் நிறம் மாறியது, வீரர்களின் தொடையைக் கவ்விய கழுகுகள் வெண்காடாகமாகக் காட்சியளித்தது ஆகியன பற்றி கலிங்கத்துப் பரணியில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இறந்த வீரரை மனைவி எவ்வாறு தாங்கினாள்?

கணவனின் உடலை தெய்வம் தாங்குதற்கு விடாமல், தன் மார்போடு அணைத்துத் தன் கணவனின் உயிரோடு ஒருசேர தன் உயிரையும் விடுகிறாள்.

Scanned with CamScanner

1.2 தனிப் பாடல்கள்

தனித்தனிப் புலவர்களால் செய்யப்பட்ட தொடர்பில்லாத வெவ்வேறு பாடுபொருள்களைக் கொண்டு இயற்றப்பட்ட பாடல்கள் தனிப்பாடல்கள் என்றழைக்கப்படும்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்ககாலம் மற்றும் இடைக் காலங்களில் பெரிய நூல்களை எழுதிப் புலவர்கள் பெருமை பெற்றதனைப் போன்ற நிலையினை பிற்காலமான கி.பி 13 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி 18 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலத்தினில் காண முடியவில்லை. ஆனால் புலவர்கள் தனிப்பாடல்களை எழுதி அதன் மூலம் புகழ்பெற்றனர். இந்தகைய முறைகளில் புகழ் பெற்றவர் பலரை நாம் காண்கிறோம்.

அக்காலப் புலவர்களின் பாடல்களைத் தொகுத்து வைத்திருப்பதைப் போல் பிற்காலப் புலவர்களின் பாடல்களை அவை மறைந்து போகாமல் தொகுத்தவர்கள் இல்லை. அதனால் எண்ணற்ற பாடல்களை நாம் இழந்துவிட்டோம். பிற்காலப் புலவர் நூல்கள் பல யாத்தாலும் தனித்தனியாகவே பாக்களை பலவற்றையும் இயற்றினர். அவை அவர்களால் இயற்றிய நூல்களை விடத் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவை.

Scanned with CamScanner

எனைன்றால் அவை அவர்களின் தனிப்பட்ட உள்ளப் போக்கினை விருப்பு வெறுப்புகளைத் தெளிவுபடுத்துவன. கவிஞர்களின் உண்மையான உள்ளப் போக்கை அறிந்து கொள்வது என்பது எவ்வளவு சிலையானது அந்தச் சவாலையேற்றான் தனிப்பாடல்கள் தருகின்றன.

தனிப்பாடல் பலராலும் திரட்டப்பட்டுள்ளன. தஞ்சை சரஸ்வதி மகாலில் 'தனிப்பாடல் திரட்டு' என்ற பெயரில் வைக்கோல் எட்டு நூல்கள் உள்ளன. 'பன்னூல் திரட்டு' என்ற நூலை தொகுத்தவர் பாண்டித்துரைத் தேவர்.

பாடுபகுதியாக, காளமேகப் புலவர், தொண்டையார் பலர்பட்டடைச் சொக்கநாதப் புலவர் ஆகிய மூவர் பாடிய பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

1. காளமேகப் புலவர்

i. சுத்த சுகல் 2. பூநாக்கி, 3 பண்பு.

காளமேகப் புலவர்:

காளமேகத்தினைப் போன்று எவ்விதமான எதிர்பார்ப்புகளும் இல்லாமல் கவிமழை பொழிந்து அனைவரையும் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் ஆழ்த்தும் தன்மை உடையவர் என்பதனால் 'கவி காளமேகம்' என்று அழைக்கப்பட்டார். கவி பாடுவதிலும், வசைப் பாடுவதிலும் வல்லவர். இவர் கவியால் எதிர

உலகெங்கும் விசும் புகழ்க் கள்ளழகர் என்று சிறப்பிக்கப் பெற்றவர். கவிஞர் இயற்பெயர் வரதர். மனைவி அந்நாளர் குலத்தில் மறந்தவர். திருமோகூரைத்தல அடுத்துள்ள நந்திபுரத்தில் (நாதன் கோயில்) பிறந்தவர். இவரது பாடல்களில் இலக்கிய நயம், சிலேடை நயம், நகைச்சுவை கலந்து அமைந்துள்ளதனைக் காணமுடிகிறது. இவர் திருவரங்கர் உலா, திருவரங்கர் பதிற்றுப் பிள்ளைத்தமிழ், திருவரங்கர் சதுஸ்லோகி மாலை போன்ற நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

இவர் திருமோகூரில் பெரிய சோறாட்டு விழாவிற்குச் சென்றிருந்தார். அங்கே வந்தியில் இவர் அருகே ஒருவன் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவனது கை எச்சில் இவர் இலையில் பட்டுவிட்டது அப்போது இவர்

"சருக்கவிழ்ந்த முன்குடுமிச் சோழியா சோற்றுப்
பொருக்குலர்ந்த வாயா புலையா - திருக்கடந்தைக்
கோட்டானை நாயே குரங்கே படையெறிந்து
போட்டானை வேலையற்றுப் போய்"

என்று பாடினார்.

அன்னாரு அவர் பாடிய மூன்று பாடல்கள் நமக்கு பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளன.

Scanned with CamScanner

பாடல் திறப்பு:

சத்திரத்தில் சமைக்கப்படும் காலதாமதமான உணவு மக்களுக்குப் பயன்படாமல் போனது, சோற்றுக்காகக் கூப்பிடவைப்பட்டார். என்பதாகும் கண்களுக்குப் புலனாகாத இறைவனின் தூல்களை நம்மை வழிநடத்தும் கொடுதலைத் தவிர்த்து நல்லதைத் செய்ய வேண்டும் போன்ற கருத்துக்கள் காளமேகப் புலவரது பாடல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

காத்தான் சத்திரம் எங்கு அமைந்துள்ளது.

நாகப்பட்டினம் வருவோரை உதவித்தன் என்பவன் அதனைப் பராமரித்து வந்தான்.

காத்தான் சத்திரத்தில் உணவு படைப்பது எந்நேரம்.

அரிசியை கொழித்து உலையில் இருவதற்கு நள்ளிரவாகும். இலையில் உணவைப் படைப்பதற்கு விடியற்காலம் ஆகிவிடும்.

எதற்கு விலங்கிடல் வேண்டும்.

நட்பு செய்யாதவரை கண்டால் விலங்கு - அஞ்சி விலகிடல் வேண்டும்.

Scanned with CamScanner

4. ஔவையார்.

மதியாதார் முற்றம்

ஔவை எல்லது அவ்வை என்ற சொல் அவ்வா என்ற சொல்லின் திரிபாக இருக்கலாம் என்ற கருத்து பலரிடம் நிலவுகின்றது. இதற்கு பாட்டி அல்லது தவப்பெண் என்று பழந்தமிழ் அகராதி பொருள் கூறுகிறது. இவர் 12 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு பின்னர் வாழ்ந்தவர் என்று அறியப்படுகிறார். இவர் தந்தையார் 'பகவன்' எனவும் தாய் 'அதி' எனவும். அவர்களுக்கு எழாவது குழந்தையாக ஔவை பாணர குலத்தில் அவதரித்ததாகவும் ஒரு குறிப்பு காணப்படுகிறது.

அமிழ்தம் இவரது படைப்புகளின் காலத்தை ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது ஔவையார் கோவூர் கிழார் வாழ்வர் என்று கணிக்க முடிகிறது. இதற்கு சான்றாக அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி ஔவைக்கு எழு பனைநிகர் வெல்லும் வல்லமை படைத்த நெல்லிக்கனி கொடுப்பதாக கூறப்படுகிறது. இக் கூற்று பெண் புலவர்கள் 'ஔவை' என்னும் பெயருடன் தமிழகத்தில் வாழ்ந்தனர் என்று அறியலாம். இவரும் ஔவை கடைச்சங்க காலத்திலும் திருவள்ளுவர் ஔவை பக்தி இலக்கியக் காலத்திலும் முன்றாமவர் கம்பர் சேக்கிழார் காலத்திலும் வாழ்ந்தார் என்று சான்று பகர்கின்றனர்.

Scanned with CamScanner

ஔவையார் தமிழ்நாடு முழுவதும் திரிந்தவர் கோவூர்கிழார் புல்லேருழவர் வெளிநாட்டுக் வாழ்ந்தவர். மலைபடுகடாம் கூவிழுப் பாடிய பெற்றவர் நெடுவாரையம் வரியோராடுகையும் தமக்கிப் பரிசு கொடுத்தோரைப் பெயரோரய் பதிற்றுப் பாடியவர். கல்வியொருக்கம் நன்மாற்கோவை, நான்மணிக் கோவை, நவ்வணி மாலை, அருந்தமிழ் மாலை, சிலேடையந்தாதி பிடக நிகண்டு ஆகியன ஔவையார் பாடிய நூல்களாகப் பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றன. இவர் பாடியதில் சிறப்புப் பெற்றவையாக ஆத்திசூடி கொன்றை வேந்தன், மூதுரை, நல்வழி ஆகிய நீதிநூல்கள் அறியப்படுகின்றன.

இவர் பாடிய 59 பாடல்கள் சங்கநூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. அகநானூறு (4) திறந்தோறை (5) நற்றிணை (6) புறநானூறு (1) ஆகிய நான்கு நூல்களில் உள்ளன.

பாடல் சிறப்பு:

பல கோடிப் பொன்னைக் கண்டதும் சிறந்த தன்மானம்

நாவுக்கரசர் என்பவர் கருதித்து ஔவையாரின் பாடலை முழுமை கூறப்பட்டுள்ளது.

பதியாதானொரு கொண்ட நட்பை விதந்து சால சிறந்தது என்று கூறுகிறார். தம்மை பதிக்கொதவர்க ளுடைய வீட்டு வாயிலை பதித்துச் சென்று பதிக்காதிருத்தல் கோடி பொன் பெறுவதற்கு நிகரானது. ஆகும். உண்மைக்கள் என்று பலமுறை சொல்லி

Scanned with CamScanner

அழைக்காதவரின் வீட்டில் உண்ணாமலிருத்தல் கோழை பொன் மறைத் தக்கதாகும் என்பதாகும்.

மேலும், கோழை பொன்னை அளித்தலும் இறந்த இழியில் பிறந்தவருடன் சேர்ந்து கோழையான் மறைத்தக்கதாகும். கோழிக்கணிகனை வென்றவனை தந்தாலும் தன் நாவானது தவறாதிருத்தல் கோழை பொன் மறைத்தகது அகம் என்கிறார்.

3 பலபட்டடைச் சொக்கநாதர் புலவர்.

(பழக்காசுப்புலவர் பாடல் சிறப்பு)

பலபட்டடைச் சொக்கநாதப் புலவர் தொண்டை மண்டலத்தில் பிறந்தவர் 18- ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் பெயரின் முன்னொன்று பலபட்டடை என்பது அன்று அரசாங்கத்தில் இருந்த ஒருவகைக் கணக்கர் பதவியின் பெயராகும்.

பழக்காசுப் புலவர் பாடலைச் சிறப்பிக்கும் பாடல் இவரது பாடல் பாடப்பகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளது.

பாடல் சிறப்பு:

பழக்காசுப் புலவரின் பாடல்கள் அழிவில்லாத பயன் தரும் சிறப்புடையது.

Scanned with CamScanner

காந்தான் சத்திரம்:

கடல் சூழ்ந்த நாகப்பட்டினத்தில் காந்தான் என்பவனின் சத்திரம் உள்ளது அவன் கதிரவன் மறையும் மாலைக்காலத்தில்தான் உணவு சமைப்பதற்கு வேண்டிய அரிசி வந்து சேரும் கிறனை

கத்துகடல் சூழ்நாகைக் காந்தான் தன் சத்திரத்தில் அத்தமிக்கும் போதில் அரிவரும்.

என்பார் நான்மேகவ் புலவர். மேலும் அரிசியைக் கொடித்து உலையில் இடும்போது உலர் தானே இரவாகிவிடும். வந்தவர்க்கு உண்ணுமாறு இலையில் ஓர் அகப்பை சோற்றை இடும்போது விழியற்காலையாகி விடும். தனக்குச் சோறிட்டு தாயுமானதால் இவ்வாறு பாடினார் புலவர். இதைக் கேட்டவுடன் காந்தான் தன்னைப் பொறுத்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டார். அதனால் அப்பாடலையே பாராட்டாக அத்தமிக்கும் போதில் - பஞ்ச காலத்தில் உலர் அடங்கும் உலகத்தவர் உணவை உண்டு மகிழ்ச்சி அடைவர் என்று பொருள் கூறினான்

பழக்காசுப் புலவரின் பாடற்சிறப்பு:

தேன் மிகுந்த சோலை சூழ்ந்த நெற்கு கனந்தை நகரில் தோன்றி வளர்ந்தவர் பழக்காசுப் புலவர். அவர் பாடிய செய்யுட்களில்

Scanned with CamScanner

ஏனைச் சுவையை பட்டுத் துணியால் மூடி வைத்தாலும் அதன் மணம் மூன்று உலகங்களிலும் மணக்கும். அதனை

" பட்டாலே சுற்றுந்தாய் மோவுலகும் பாமணிக்கும்
பரிந்தவ் வேட்டைக்
தொட்டாலும் கைம் மணக்கும் சொன்னாலும்
வாய் மணக்கும் "

என்ற வரிகளால் அறியலாம். புலவரின் செய்யுளை அன்புடன் தொட்டாலும் தொட்ட கையானது மணம் நிலவும். அச்செய்யுளை பாடிய வாய் மணம் உடையதாய் விளங்கும். அதனைக் கற்பவரின் சேர்ந்தும் விளைத்தாலும் பாட்டினது அடிகு நயம் தமிழ் பயிராக வளர்ந்து பயனளிக்கும்.

இவ்வாறு பக்காசுவ் புலவர் எழுதிய பாடல்கள் அழிவில்லாத புகழ்மணம் பரப்பக் கூடியதாகும் என்று பலபட்டடைச் சொக்கநாதப் பிள்ளை குறிப்பிடுகிறார்.

முடிவுரை:

இவ்வாறு, சிலேடை அமைந்து பாடுவதில் வல்லவரான காளமேகப் புலவர் தான் சந்திரனையும், சிவபெருமானின் சிறப்பையும்

Scanned with CamScanner

திரு பொருள்பட எடுத்துரைக்கிறார். மனிதனின்
தன்மானம் கோடியளவு பொன்னைக் காட்டிலும்
உயர்வானது என்கிறார் ஔவையார். சொக்கநாதர்
புலவர், பழக்கதாச புலவரின் பாடல்கள் புகழ் மணம்
பரப்பும் திறம்படையது என்கிறார்.

— x —

Scanned with CamScanner

புதினம்

தந்தருக்கனை ஏறும் - ஏறு. தினையன்பு இ.து.ப.

* ஒன்றாவதாகப் பக்கவாட்டிலும் மனதைப்பதும் படிக்கும் திறந்து அந்தியாது. இப்புத்தகமே இரவலனம் பகைபாரதும் இன்னா கொதுவும் அவற்றின் நினைக்கதையும் தொன்ற நூலைக்கும் காரணமாயிற்று. மனோதாட்டில் அருகையில் உரைநடை என்றும் புதிய இலக்கியவடிவம் தமிழில் தொன்றியது. உரைநடையில் புனைகதைகளாகிய புதினம், சிறுகதை, நாடகம் ஆகியன தொன்றி வளர்ந்து வருகின்றன.

புதினம் தோற்றம்:

* கி.பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டில் இத்தாலியில் எழுந்த மறுமலர்ச்சியோ என்பதற்கு புனைகதையின் தந்தை ஆவார். இவர் இயற்றிய டெக்காமெரான் என்ற கதைத் தொகுதியில் Novellus என்பது ஒரு கதையாகும். Novellus என்ற சொல்லிற்குப் புதுமை உள்ளத்த, புது வகையான, வியப்பளிக்கிற என்று பொருள். இச்சொல்லைத்தழுவிப் பிறந்த Novella என்றும் இத்தாலியச் சொல்லை அடிப்படையாகக் கொண்டது Novel என்றும் ஆங்கிலச் சொல். Novel என்றும் ஆங்கிலச் சொல்லின் தமிழாக்கமே புதினம் என்பது அகும்.

புதினங்கள் குறித்து அறிஞர்களின் கருத்து:

* "புதினம் என்பது தொடர்ச்சியான நீண்ட கதை. வாழ்வை உண்மையில்லாதது. ஆனால் உண்மை போன்றே தோன்றுவது. மெய்ம்மைதனை ஒருங்கமைத்துக் காண்பது" என்ற என் சாமுவேல் ஜான்சன் புதினத்தை வரையறுக்கிறார்.

* "புதினம் என்பது பொதுவாக மனிதனைப்பற்றிய ஒரு புதிய கதை" என்று நாவலைப் பற்றி கூறுகின்றார்.

புதினக் கூறுகள்:

* கதைக்கோப்பு, கதாபாத்திரங்கள், உரையாடல், பின்னணி, நடை, சமூகக் கருத்தம் என்ற வகையில் புதினக் கூறுகள் அமைகின்றன.

புதினம் தோன்றும் வளர்ச்சியும்:-

* புதினம் முதன் முதலாக இத்தாலியில் தோன்றியது. பிற்பாடில் ஐரோப்பிய மொழிகளில் புதிய வகைச் கதை தான் உலகின் முதல் புதினம் என்று கருதப்படுகின்றன. சிவசாட் என்பார் எழுதிய பாலஸ்டின் என்ற புதினம்தான் ஆங்கிலத்தின் முதல் புதினம் ஆகும். இந்தியாவில் ஆங்கில மொழியில் பங்கிம் சந்திர சட்டர்ஜி எழுதிய துர்கேசநந்தினி என்பதே முதல் புதினமாகும். அதேப்போன்று மொழிகளும் தெலுங்கில் கிருஷ்ண எழுதிய பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் தமிழில் தோன்றிய முதல் புதினம் ஆகும். இப்புதினம் கி.பி. 1876 இல் வெளிவந்தது. இதில் புதினத்தின் வளர்ச்சியும் சமுதாயத்தை, இந்தனைக்கு முன் என்றும், இந்தனைக்குப்பின் என்றும் இந்தனைகளில் பிரிக்கலாம்.

புனைவுகளின் வகைகள்:-

* நீங்கள் கேள்விப்பட்ட புனைவு, பள்ளியில் பாடமாகும் புனைவு, அலுவலக மீட்டிங் புனைவு, நாடகப்பாங்கிலான புனைவு என புனைவுகளை வகைப்படுத்தி கூறலாம். இதுதவிர கொஞ்சம் புனைவுகளை இப்படியும் புனைவுகள், ஐந்து புனைவுகள், சிறந்த புனைவுகள், முழுமையில்லாத புனைவுகள், நடிப்பின் புனைவுகள் என 5 வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்.

கதாபாத்திரங்கள்:

தீவன் - கதைத்தலைவன்.

கொடுத்த பாய் - தீவனின் தந்தை

தீவனின் நண்பர்கள் - அன்பன், தூயன், அற்புதயாழன் ராம்லால்

நாதா படேல் - ஊக ஏஜென்ட் (அலை எதிர்ப்புப் போராளி)

நாதா படேலின் கணவர் - தாவின் ஹேர்ரா

நாதா படேலின் நண்பர் - நிதின்

நாதா படேலின் தோழி - ஐஸ்தீப்

சந்தீப் - அரசு அதிகாரி.

சந்தீபின் மனைவி - பூதிகா

அன்னா - நீச்சல்காதலர்களை அமைச்சர்.

கல்கர்னி - மாவட்ட கலெக்டர்.

கோதண்ட் - மனநலம் பாதிக்கப்பட்டவன்

படேல் - மாமன்னர் (ராஜேந்தர்)

நாபர் - சப்-இன்ஸ்பெக்டர்

ஜோஷி தாய் - அலைகடலும் துடர்ந்தெழுவோம்.

V. (2) தமிழ் செம்மொழி ஆய்வு.

* செம்மொழி என்பது ஒரு மொழியின் இலக்கியப் படைப்பு அடிப்படையிலும் பிற மூன்று தகுதிகளின் அடிப்படையிலும் செய்யப்படும் அளிக்கப்பட வேண்டும். செம்மொழியாக ஒரு மொழியைத் தெரிவு செய்ய அதன் இலக்கியப் படைப்புகள் அளவில் மிகுந்ததாகவும் பழமையானதாகவும், அதன் தொன்மை வளைய மொழிகளில் தாய்மொழிந்தும் தேவிலும் இருக்கவும் வேண்டும். உலகில் பல்வேறு மொழிகள் இருப்பதை அறிகின்றோம். அதில் எல மொழிகளுக்கு வரலாறு அடையாளங்கள் இல்லை என்பதால் பயன்பாட்டிற்கே எனினும் இலக்கியம் உள்ளன. ஆனால் சில மொழிகள் மிகப் பழமையானதாகவும், இலக்கியத்தில் சிறந்து விளங்குவதாகவும் உள்ளன. இவற்றில் சில மொழிகளை செம்மொழிகள் என்று அடையாளப்படுத்துகின்றன.

* செம்மொழி என்றால் அனைந்து அனைவரும் ஏற்கையாலும் ஒப்புமையாக அமைந்த மொழி என்பது பொருள்படும். இதனை ஆங்கிலத்தில் Classical language என்பர். செம்மொழி என்பது பழந் தொன்மையும் நீண்ட நெடிய வரலாற்றும் பிரிவினரும் கொண்டதாக இருக்கும் என்பது பொதுவான கருத்து ஆகும். அந்த அடையில் உலகின் தொன்மை மொழிகளாக 6 மொழிகளை ஆக்ய நாடுகள் நிறுவனத்தின் 'யுனெஸ்கோ' அறிவித்துள்ளது. அவை தமிழ், சமஸ்கிருதம், சீனம், இலத்தீன், கிரேக்கம், ஹீப்ரு என்பனவாகும்.

மொழி ஆய்வு, மொழிக்குடும்பங்கள்:

* உலக மொழிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 600 ஆகும். அதில் இலக்கிய, இலக்கணமைய மொழிகள் 300 ஆகும். "மனிதச் சிந்தனைகளை, தேவையை உணர்வுகளைப் பிரிந்தல்லாமல், அடுத்தடுத்து தொடர்பாக, தொல்லையாக உளாய்ந்தும் ஆற்றல் நமக்கு மலைபோல் உள்ளது." என மொழியியல் நந்தையான பாக்டர் எனவர் தெரிவித்துள்ளார்.

* உலகில் உள்ள மொழிகளின் மூலமொழிகளைச் சுட்டி மொழிக் குடும்பங்களாகத் தொகுத்து வகுத்துள்ளனர். அவ்வகையில், 1. அந்திரோ ஆசியம் 2. மும்புலம் 3. மலையோபோலனீசியம் 4. திராவிடம் 5. அந்திரோ ஆசியம் 6. சீனோ திபெத்தியம் 7. தாய் 8. ஹாமி - ஆலந்தேயம் 9. காக்கேசியம் 10. இந்தோ - ஐரோப்பியம் 11. சேமியம் 12. ஆபியம் 13. ஹாமி - நீல் 14. நடு சகாரா 15. கைசர் காய்ஸ்கை 16. காய்சன் என்ற மொழிக் குடும்பங்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

* திராவிட மொழிக்குடும்பம் என்பது முழு வழியாக இணைந்த 85 மொழிகளை உள்ளடக்கியது ஆகும். 217 மில்லியன் மக்கள் இம்மொழிகளைப் பேசுகின்றனர். பிரான்சிஸ் எல்லிஸ் கால்டுவெல் என்பவர் முக்கிய மொழிகளான தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் என்பன பிற திராவிட மொழிகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து ஒரு தனி மொழிக் குடும்பம் என்பதை விளக்கியுள்ளார்.

* திராவிட மொழிகள் பற்றி ஆராய்ந்த திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்ற நூலை எழுதிய கால்டுவெல் 1856 - ல் இந்த நான்கு மொழிகளுடன் தென் இந்தியாவில் இருந்த வேறு சில மொழிகளையும் சேர்த்து திராவிட மொழிகள் என்று அழைத்தார்.

* திராவிட மொழிகள் இந்திய துணைக்கண்டத்தில் ஆரிய மொழிகளுக்கு அடுத்தபடியாக அதிகமான மக்களால் பேசப்படுகிறது. இவை 1. தென் திராவிடம் 2. தென் - நடு திராவிடம் 3. நடு திராவிடம் 4. வடதிராவிடம் 5. மலைப்பகுதி திராவிடம் என்பனவாகும்.

* மேற்கூறிய தென் திராவிடப் பிரிவில் 24 மொழிகளும், தென் - நடு திராவிடப் பிரிவில் 21 மொழிகளும், நடு திராவிடப் பிரிவில் 5 மொழிகளும், வடதிராவிடப் பிரிவில் 5 மொழிகளும் அழைப்பிடப்பட்டவையாக 8 மொழிகளும் உள்ளன. மொத்தம் 73 மொழிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

உலகச் செம்மொழிகளில் தமிழ்மொழி பெறும் இடம்:-

* உலகச் செம்மொழிகள் என்று கி.மு. 18ம் நூற்றாண்டு வரை கிரேக்கமும் இலத்தினும் மட்டுமே கருதப்பட்டன. ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் அடிப்படைகளாகத் திகழ்ந்த கிரேக்க நாட்டையும் உரோம நாட்டையும் தழுவி வந்த இவ்விரு மொழிகளும் ஐரோப்பியப் பண்பாட்டு அரங்கில் மேலோங்கி இருந்த கால கட்டங்களில் உலகச் செம்மொழிகள் என்னும் கருத்துப்பாட்டினைப் பெற்றன.

* இந்தியாவில் ஆரியம் ஆர்ந்த பண்பாட்டுக்கு அடையாளமாக சமஸ்கிருதம் எப்படி அனைத்திலும் முதலாவதான தமிழ்மொழி 6000 ஆண்டுகள் இலக்கியப் படைப்பு வாய்ந்தது. ஐரோப்பிய நாகரீகத்தை அறிந்து கொள்ள கிரேக்கம், லத்தின் மொழிகள் போல் இந்திய வரலாற்றை அறிய தமிழ், சமஸ்கிருதம் மொழிகள் இரண்டையும் உள்ளன. தமிழின் செம்மொழித் தகுதிக்குத் தகுதியான மற்றும் சங்க இலக்கிய நால்வகையான எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினென் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், தொல்காப்பியம், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, முத்தொள்ளாயிரம், வையாபுரி கொடியில் போன்றவை உள்ளன.

செம்மொழியின் தகுதிகள்:

* உலகில் பழமையும் மொழிகளாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு மொழிக்கும் அம்மொழிக்கேயுரிய 11 தகுதிகளும் இயல்பாக இல்லை. தமிழ்மொழிக்கு 7 தகுதிகளும், இலத்தின், கிரேக்க மொழிகளுக்கு 8 தகுதிகளும் மட்டுமே உள்ளன. ஒரு மொழியைச் செம்மொழியாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமெனில் அதற்கு 11 தகுதிப்பாடுகள் இருக்கவேண்டும் என்ற மொழியியல் வல்லுநர்கள் வரையறை செய்து உள்ளனர். அவை,

* 1. அறுசீர் 2. நெடிலடி 3. அளவடி 4. சிந்து 5. நாற்சீர் 6. எழுத்து அடிப்படை 7. பிரமாணம் 8. அகவல் ஓசை 9. பா 10. கலை, அடிப்படை வெளிப்பாடு 11. முழுமை ஆகியவை அடிப்படை.

* இவ்வாறு வகைப்படுத்தினால் 11 கூறுகளும், சுற்றும் முற்றும் உலகின் ஏனை மொழியாகத் தமிழ் நிகழ்ந்து வருகிறது.

தமிழின் தொன்மை:-

* தொன்மைக் காலத்தில் இப்பொழுது உள்ள தமிழ் வடிவத்தை அல்லது அதற்கு முந்தைய நிலைப்பாடாக இருந்தது. அதனை மொழியியலில் கூட்டம் எனவும், தமிழறிஞர் தொகுக்கூட்டம் எனவும் அழைப்பர். அந்தப் பகுதியிலேயே முதல் சங்கமும் கடைச்சங்கமும் இருந்தன. கடல்கோளால் அங்கேயே கூட்டம் அழிந்தமைந்தது என்று பாதிரியார் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வகை வாழ்வாற்றுக்கு எடுத்துக் காட்டாக வினைத்திரி தமிழின் தொன்மையை உணர்ந்துக் கொள்ளலாம்.

* மலையாள மொழியில் ஆன்றாவது நிகழ்காலத்தில் இருந்து என்னும் தமிழ்ச் சொல் 'இருந்த' என்னும், 'ஆடி' என்னும் தமிழ்ச்சொல் 'ஆட' என்னும் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு அறிஞர்கள் பல காரணங்களைக் காட்டித் தமிழ்மொழியின் தொன்மையை நிலைநாட்டி. பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை தம் மனோன்மணியத்தில்,

"தாயினை பாரிலும் தனிமுதலாகிய நீகோயின்
கோமொழி நீ அருளதையன மொழிகளுமும் வியப்பாமே"

எனத் தமிழின் தொன்மையை வினாக்கிறார்.

* தமிழ் தொன்மையும் செம்மொழி என்ற அங்கீகாரங்களையும் கல்வெட்டுகள், காசுகள், இலக்கணைகள், நிலுவுகள் போன்ற புறச்சான்றுகளையும் கொண்டு ஆய்ந்து அவற்றின் அடிப்படை ஏற்புமைகளை உலகுக்கு எடுத்துரைத்து இன்னைய தமிழறிஞர்களின் தலையாய கடமை ஆகும்.

தமிழ்மொழி செம்மொழியாவதற்கு போராடிய தமிழ் அறிஞர்கள்:

* தமிழ்மொழி செம்மொழியாவதற்கு பல்வேறு தமிழ் அறிஞர்கள் போராடினார்கள். அவர்களுள், அவர்களைவர்கள் ஆகும் பல அறிஞர்களை பற்றி எடுத்துள்ளனர். பரிதிமாற்கலைஞர், தேவநேயர், பாவாணர், மறைமலையடிகள், தாமோ. அ. சிதம்பரனார் போன்ற அறிஞர்கள் போராடினார்கள்.

தமிழ்மொழியின் சிறப்புகள்:

* உலகமொழிகள் ஏறத்தாழ முன்னூறும் என தமிழ் மறைமலை என்னும் நூலில் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் தேவநேயப் பாவாணர் இருநூற்றி உள்ளார். அவற்றுள் தலைசிறந்து விளங்குவன நம் தமிழ்மொழியில் 16 பண்புகள் உள்ளன எனவும் நம் தமிழ்மொழி பல்வளமும் சிறப்புகளை ஒருங்கே உடையது எனினும். அவை தொன்மை, முதன்மை, வளமை, இளமை, உலமை, தாய்மை, தாய்மை, தனிமை, முன்னமை, இனமை, தூய்மை, ஒலிமை, தூய்மை ஆகும்.

* உலக மொழிகள் பலவற்றுக்கு எழுத்து, சொல், யாப்பு, அணி ஆகியன உண்டு. ஆனால் தமிழ்மொழிக்கு மட்டும் நான் வகைக்கு இலக்கணம் உண்டு. அதையல்லாம் தமிழை ஐந்திலக்கணம் என்றனர்.

* "தமிழ் அமைதியின் கேள் அன்று. அது தனிக்கோப்பற்றுக்கு உரியமொழி அதும். பேசுவதற்கு கூப்பிடுவது அது நின்று கூப்பிடும் ஆற்றல் பெற்ற மொழி. தமிழுக்கும் பிற மொழிகளுக்கும் தொடர்பு இருக்கவேண்டும்" என்றார் பாரதிதாசன். பாரதிதாசன்,

"தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர் - அந்தத்
தமிழ்இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கே"

என்றார். தமிழின் சிறப்பை உணர்ந்த வேலைநாடு அறிஞர் ராபர்ட் டி.யு.போப் தமிழை நன்கு கற்று அதன் சிறப்பினை உணர்ந்தால் தமது கல்லறையில் 'அடி தமிழ் மாணவன்' என்று பொறிக்கச்சொன்னார்.

* ஏனைய மொழியும் தனித் சிறப்பினைக் கொண்டு இருக்கும். ஆங்கிலம் வானிக மொழியென்றும், இலத்தின் சட்டமொழி என்றும், கிரேக்கம் இசை மொழியென்றும், பிரெஞ்சு நாடக மொழியென்றும், தமிழ் பக்தி மொழியென்றும் உலகோரால் மதிக்கப்படுகின்றது.

அ. மொழிபெயர்ப்பறிவில்.

* மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு மொழியின் கருத்தினை மற்றொரு மொழியில் கூறுவதாகும். பொருளும் சிறப்பும் குன்றாமல் அமைக்கப்படுதல் அவசியம். அதற்குப் பல்வேறு அடிப்படைகளும் புரிதல்களும் அவசியம் ஆகும். மொழிகளின் அடிப்படையும் நடைமுறைகளும் உள்ளவாறே கருத்துகளை மொழி மாற்றம் செய்தல் வேண்டும். மொழிகளின் அமைப்பு, இலக்கணம், தன்மை, பொருள் போன்ற அனைத்தையும் கருத்துகளை மொழிக்கு ஏற்றவாறும் மாற்றவேண்டும். மொழிபெயர்ப்பினைப் படிக்கும்போது மூலநூலின் புரிதல்களிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபடாமல் இருக்கவேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மூலக்கருத்துகளின் மாறாமலும் கருப்பொருளின் நலன் - அதற்குக்காண்ட பொருளின் கருத்தும் நட்பும் நயமும் தொன்ம ஏற்றமான நடையும் கோர்த்தும் அடுக்கியும் விரித்தும் எளிதாக்கி அமைப்பதும் மொழிபெயர்ப்பின் உள்ளடக்கமாகக் கருப்படுகின்றது.

* மாணவர்கள் எந்தப் பிரிவினர், எந்தப் பிரிவினர் என்பதைக் கணக்கில் கொள்ளாமல், எளிய நடையில் மொழிபெயர்க்கும் ஆற்றலை உள்வாங்கிய பயிற்சியாக இப்பகுதி அமைகின்றது. இவ் அடிப்படைத் திறனில் எவ்வளவு பெயர்த்தாடலில் ஏற்புடையதாக இருக்கும் என்பதற்கு இவ் பகுதிகள் கருப்பொருளாக உள்ளன. இம்மாதிரிகள் போன்று அதிகமும் ஒரு அடிப்படை பகுதி கருப்பொருள் மாணவர்கள் அதை மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும்.